

வீரத நியந்தகள்

ஆகஸ்ட்

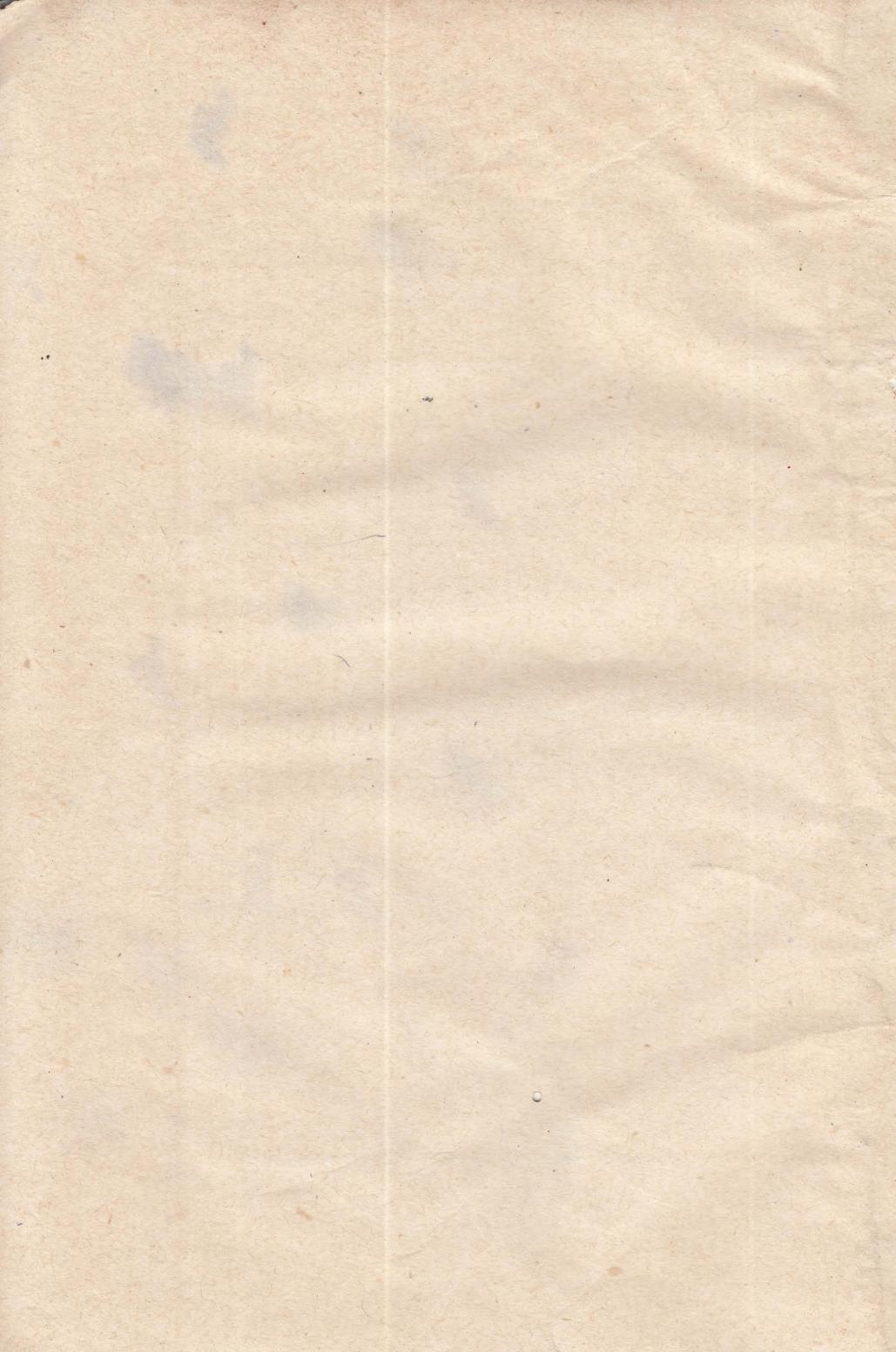
கசவப்புலவர் போன் தெய்வேந்தரன்

அருள்நெறி பன்ற வெளியீடு

09-11-1994

விலை ரூபா 45/-

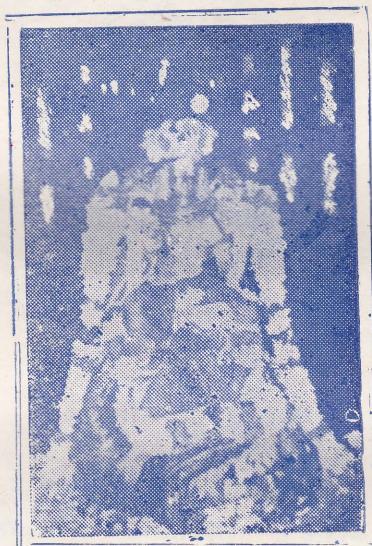
ஓம் சக்தி

இனுவை சிவகாமியம்மை

Srikanthaluxumy, A
11/21, Inuvil West
Chunnakam

திருவடித் தாமரைகளில்

இந்நால் சமர்ப்பணம்

பாதம் துணையெனப் பற்றி நின்றாலிந்தப் பார்தனீல்
ஏதும் விளைந்திடா தெய்தும் பெரும் பயனென்றுமே
காதலுடன் பலகாலும் கசிந்து கசிந்து நின்றால்
சுதமலரடித் தாய் சிவகாமித் திருவுறுமே:

— விழிசைச் சிவம்

००९८७

வெளியீடு:

இனுவை சிவகாமி அருள்நிறி மன்றம்

விரத தியதிகள்

263.9
THE

ஆங்கிலோன்:

சைவப்புலவர்; பொன் தெய்வேந்திரன்

S. L. E. A. S. 11

முன்னாள் உப அதிபர்

கோப்பாய் ஆசிரியர் சலாசாலை

இனுவை சிவகாமி அருள் நெறிமன்ற

நான்காண்து வெளியீடு

1994 நவம்பர் 09

நஸ்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனத்தின்

ஆசிச்செய்தி

ஈசவநெறி காக்கும் மெய்யளபர்களே

இன்னுவை சீவகாழி அருள்நெறி மன்ற அன்பர்கள் “வீரத் தீயதீகள்” என்ற அரியநூலினை வெளியிடவிருப்பதறிந்து மகிழ்வுறுகிறோம். இதன் ஆசிரியர் ஏரபல எழுத்தாளரும், கல்விமானுமாகிய பெரன். தெய்வேந்திரம் அவர்கள். வீரதங்கள் அனுஷ்டப்பதீன் உண்மைத் தத்துவார்த்தங்களை அறியாதார் பலருண்டு. இக்குறைபாட்டை இந்நூல் நிக்து மென நம்புகிறோம். இறைவழிபாட்டிற்கு தீரிகரண சுத்தி வேண்டற்பாலது. எதற்கும் மனமே காரணம் மனம், வாக்கு, காயம் இவைகளை ஒருமைப்படுத்த வீரதங்கள் உறுதுவனை நிற்பன. வீரதம் மனங்கு எனப்பொருள்படும் புராண வரலாறுகளில் தவம், வீரதம் அனுஷ்டித்து உய்வு பெற்ற அடியார்களின் உண்மைச்சரித்தகளைக் காண்கிறோம், ஆரோக்கியரிதீயில் ஆராயப் போனால் ஒரு நாள் உபவாசம் இருப்பது உடம்புக்கு நல்லது. முன்னர் இது போன்ற நூல் எழுதப்படவில்லை. ஈசவமக்களின் வரவேற்பு இந்நூலுக் குண்டு. யாழும் இதன் ஆசிரியரையும் இதற்கு ஆதாவு நல்கும். அன்பர்களையும் பாராட்டி, எல்லோருக்கும் எமது உளமார்ந்த நல்லாசிகளை வழங்குகின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

ஸ்ரீபார்ணி குருமஹாரங்நிதானம்

நஸ்லை ஆதீனம்

4. 3. 94

எனதுரை

மேய்யன்பர்களே

அடியேனது சமயப்பணியும் சொற்பொழிவுகளும் 58 ஸ் ஆரம் பித்தது. பலரின் நீண்டகால வினாக்களுக்குரிய விடையாக ‘விரத நியதிகளை’ அடியவர்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன். “அருளது சக்தி யாகும்.” எனும் சித்தாந்த வாக்கிபத்திற்கு அமைய இனுவில் கிழக்கில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவகாமித்தாயின் துணை கொண்டு அம்மை இவ்வனி யில் பவனிவர இனுவை சிவகாமி அருள் நெறிமன்றத்தினர் திருமஞ்சஸ் ஆக்குவதில் ஊக்கமாகப் பணிபுரிவதை அறிந்து அடியேனது உபகரிப்பாக இந்நாலை அவர்கள் துணிவான பணியை மேச்சி சமர்ப்பிக்கிறேன்.

எனக்கு ஆரம்பம் முதல் பக்திரசத்தையூட்டிய பெற்றதாயை கசிந்து நினைக்கிறேன். எனது அண்ணா ஸ்ரீமான்முத்துக்குமாரு அவர்கள் அளித்தபக்தி சார்ந்த பண்வழியையும் மகாஜனாதந்த சமய வந்தனை வழிபாடுகளையும் நினைத்து மகிழ்கிறேன், பாரதத்தில் சமயவாழ்வைப்புகட்டிய மடாதிபர்களையிம் எண்ணுகிறேன். சிந்தனையில் எழுந்தவற்றை விளக்கமுற்படுகையில், பதிப்புப்பண விரயத்தைத் தடுத்து, பன்னிருமாத விரதமான்மியங்களை மாத்திரம் எடுத்து, பிறவும் சில தொடுத்து, அன்பர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறேன்

“கணம் நாடிகுற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிகக்கொள்ள”

எனும்வாக்கையும் நோக்குங்கள். ஆகவே எனது அரிய உபகரிப்பை மனம் உவந்து ஏற்று நாலுருவாக்கிய அருள் நெறிமன்றத்தினருக்கும் அறிமுகம் செய்த கலாநிதி சபா. ஜெயராசா அவர்களுக்கும், ஆசியூர அளித்த நல்லை ஆதீனமுதல்வர் பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களுக்கும், வெளியீட்டுரைவழங்கிய மன்றத்தினருக்கும், வேண்டிய ஆலோசனை வழங்கிய சௌவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை அவர்களுக்கும், ஆசிரியமணி பஞ்சாட்சரம் அவர்களுக்கும், உரிய முறையில் நூலைப் பதிப்பித்துத்தந்த யாழ் - அருண் அச்சக உரிமையாளர்களுக்கும், வணங்கி நன்றி கூறுகின்றேன்.

“மேன்மைகொள் சூவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்”

அன்பன்
திரு. பொன். தெய்வேந்திரன்

வெளியிட்டுரை

அம்பிகை அடியார்களே!

சைவமும் தழிமும் தழைத்தினிதோங்குவதற்கு அடிநாதமாக விளங்குகின்ற தொன்றையிலும் இனுவைத் தூயமாது சிவகாமியின் துய்யமலர்ப் பாதங்களைச் சிரம்மேற் கொண்டு அன்பராம் ஸ்ரீமான். திரு. பொன், தெய்வேந்திரம் அவர்கள் எழுதிய வீரதங்கள் பற்றிய நூலாகிய வீரதநீயதி கள் எனும் ஏட்டினை வெளியிட்டு வைப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

சைவமெய்ச்சிலர்கள் அனனவரும் தமது இல்லங்கள் தோறும் இன்நூலின் ஶீர்த்திகள் நிலவ வேண்டும் என அம்பாளை வெண்டிஉக்கள் அனைவரிடம் இருந்து விடை பெற்று அமைகின்றோம். நன்றி வணக்கம்.

அன்பு மன்றத்தினர்

சிவகாமபுரம்.

இனுவை கிழக்கு

இனுவில்

9 - 11 - 94

நியதி ।

விரதங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏங்க டம்பனைப் பேற்றவள் பங்கினன்
 தெகை பைபத் திருக்கரக் கோயிலான்
 தெகை டன்னை யேண்ணயுந் தாங்குதல
 வங்க டன்னை செய்து கிடப்பகே

திருச்சிற்றம்பலம்

அ. என்ம ஈடுபோற்றுத்துக்குக் கொள்ளவேண்டியது எது, விலக்க
 வேண்டியது எது என்பது விதியுறைப்படி வகுக்கப்பட்டுள்ளது, இது
 அனுசரிக்கப்பட்டுக் காட்டபதே விரதமாகும். காட்பது விரதம் என்பர்.
 விரதம், மூன்பு, உடவாசம் ஆகிய இப்பூற்றும் ஒரேதன்மையதே.

“உறுநோய் நோற்றல் உய்ர்க்கு ஊறுகள் செய்யாமை
 அறஞே தவத்திற்கு”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. தவத்தின் ஒருபகுதியே விரதமாகும்,
 தவம் நின்டது. விரதம் குறுகியது. விரதம் வீட்டிலிருந்தாயினும்.
 எந்த நாட்டிலிருந்தாயினும், இல்லறத்தவராயினும், துறவுறத்தவரா
 யினும், டரமக்காரியராயினும், கன்னகையாயினும், குழந்தைகள்
 முதல் கிழவர் வரை நோய அற்றவர், உற்ற நீந்தனைகளுடன்
 குறைவில்லை நிறைவாக அனுஷ்டிக்கக்கூடியது. உலகுயல் அரங்கில்
 குரங்குபனப் படிதளர, உள்ளம் இறைப்பதம் நாடி வளர, சகல சம்
 பத்துக்களுடனும் இந்த மல்லின்ல் நல்லவண்ணம் வாழு விரதம் பலன்
 தரும். சதுராயகத்தில், உலயுத்தில் பக்தியனால் முத்துப்பெறலாம் என்
 பரேத அடியவர்கள் என்னம்.

விரதம் எப்படிக் கைக்கொள்ளலாம்? இது பலர்மனதைக் குழப்பிப்
 பலவித சீந்தனைகளை உருவாக்க முன்னகிறது. விரதம் இருவகை.
 ஒன்று நீத்திய விரதம். பற்றாது ரையித்திய விரதமாகும். நித்திய
 விரதபாவது அருளுடைமை, கோல்வாமை, புலா ஒண்ணாமை, கள்
 ளாமை, அவா இல்லாமை, கூடா ஒழுக்கம் பொருந்தாமை, வெகு
 ளாமை, பறன்மனை செல்லாமை ஆகியவற்றை வாய்னையுடன்
 கடைப்பிடித்துத் தூய்மையுடன் வாழுவேண்டியது.

ஓய்தி ।

நைமித்திய வீரதமாவது உபவாசம் எனப்படும். தெய்வத்தை அணுமித்து, தொடர்பன்று, விரதிகள் ஈண்டுவழிபடுதல் உபவாசம் எனப்படும். உப என்பது அண்மை எனப்படும். உப + வாசம் என் பகே உபவாசம் ஆயிற்று. இறைவனுடன் தொடர்புகொண்டு அனுஷ்டிப்பதே உபவாசம் ஆகும்.

வீரதம் அனுஷ்டிப்பவர்கள் மனம், மொழி, மெய்யாகிய திரி கரணசுத்தியுடன் தெய்வத்தை வழிபட்டு அனுசரிப்பதே ஆகும்.

சிலர் நோன் ரூந்சு தூய சிந்தனையுடன் அனுஷ்டிக்கின்றார்கள் சிலர் மன மொழி மெய் வழிபாட்டுடன் அனுஷ்டிக்கின்றார்கள். சிலர் சங்கற்பம் செய்து தர்ப்பார் பூண்டு முறையான ஆலயக்கிரியைகளில் கலந்து அனுஷ்டிக்கின்றார்கள். இதுவும் சரியே, இவ்வுலகவாழ்வுக்குப் பொருள் வேண்டும். அவ்வுலக வாழ்வுக்கு ஏருள் வேண்டுமல்லவா? ஆதலால் அடியவர்கள் பொருள் தேட எத்தொழில் புரிந்தாலும் முத் தொழில் நடாத்தும் முழுமுதற் கடவுளைத் தொழுது திரிகரண ஈத் தியுடன் வீரதமிருந்தால், மருள் நீங்க இருள் அகல அங்குபெற்று ஒளி கிடைக்கும் என்பது தின்னார். இந்த எண்ணம் அடியவர் மன தில் அகலா தவண்ணம் என்றும் இருப்பின், இறவிப் பெருங்கடலைப் பீந்தும் வழி இடரின்றிக் கிடைக்கும். தொடர்வீரதங்கள் அனுஷ்டிக்கத் தொடங்கிய பின் இடையில் கைவிடுதல் கூடாது. கைவிட்ட பின் கடைசியில் தொடர்வதும் நல்ல பலன் கராது.

மனதில் உருதி வேண்டும் வாக்கினில் இனிமை வேண்டும் என்பதற்கமைய உண்மையான உறுதிபும் தொண்டு தூப்பமையான வழியில் அனுஷ்டித்தால் மட்டும் பலன் கிறக்கும். “நின்றும் இருந்தும் கிடந்து நடந்து நினை என்றும் கிவன்தாளினன்” என்ற கோட்பாடு வேண்டும். வீரதங்களைப் பற்றிப் புராணங்கள் விரித்துக் கூறுகின்றன. காரணங்களையும் கூறுகின்றன. புராணம் என்றால் பழங்குமரங்களும் என்று பொருள். வேதத்தில் உள்ள நுண்ணிய பொருள்களைக் கண்ணியமாக எடுத்துச் சொல்வது புராணம். சிறு கட்டுரங்களின் நுண்ணிய சக்கரங்களைப் பூதக்கண்ணாடி மூலம் அறிவுது பேரால், வேத நுண் பொருள்களைப் புராணமாகிய பூதக்கண்ணாடி மூலம் அறிதல் வேண்டும். கிராணப் பொழுதில் உணவு தவிர்த்தலை சோதிட புராணங்கள் கூறுவது போல் கடவுளின் கருணையால் சாப, பாப விமோசனங்களுக்குத் தவழும் வீரதமும் பலிக்கும் என்பதும் வலிப்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. தவமியற்றிச் சிவத்தையடைந்த தவராஜுசிலர்கள், முனி

நியதி ।

சிரேஷ்டர்கள் எப்படிப் பல வரங்கள் பெற்றார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பொறிகள் மூலம் பெறும் நல் அறிவை உயிரில் செற்றித்து பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி நின்று விரதங்களைக் குறியாகக் கொண்டு முறையாகக் கடைப்படித்தல் அவசியம்.

விரதம் அனுட்டிப்பவர்கள் அந்த தெய்வத்துக்குப் பரியமான பட்சணங்களைச் செய்து நிவேதித்தல் வேண்டும். டன் தானம், அன்ன தானம் கொடுக்க வேண்டும். அடியவர்களுக்கு அமுதாட்ட வேண்டும் என்பதை ஆளுடைய டள்ளையும் வலியுறுத்தியிருக்கின்றார்கள். உடற் கூற்றுத்தத்துவ வைத்தியர்களும் ஒரு நாள் உண்ணாமையை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். மும்முறை உண்பவன் ரோகி, இரு முறை உண்பவன் போகி ஒரு முறை உண்பவன் யோகி என்பர் ஆன்றோர். அஞ்ஞான இருள் அகல மெய்ஞ்ஞான ஒனி மிளிர் விரதங்கள் உதவும். தானி பெண்ணுக்கு வேலி என்பது போல விரதிகள் சங்கற்பம் செய்து விரதம் அனுஸ்டிப்பான் அதுவே அவர்களுக்கு ஒரு காவலாகும். தொடர் நியதி களில் விரத விபரங்களும் தினங்களும் கருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

“நேரா நேரன்பு சீரோகோது”

“உண்டி சுகுங்குதல பெண்டிர்க் கழுது”

“நோன்பென்பதுவே கொன்று தீண்ணாமை”

“பண்ணீய பயிரிற் புண்ணீயம் தெரியும்”

“மருந்தேயாயினும் விழுந்தோடுண்”

மாத நீயாத்தில் விரதங்களும் — யான்களும்

தத

தைப்பொங்கல்

“தை ‘‘றந்தால் வழி ‘‘றக்கும்’’ என்பது மதுமொழி. அன்று தொட்டு இன்றுவரை அயராசு கைப்பொங்கல் பண்டிகையைத் தமிழர் செருமக்கள் கொண்டாடி வருவின்றனர். மக்களுக்கு வருவந்தும் தேவர்களுக்கு வருவாள் என்பபடும். கேவர்களுக்கு ஆறு மாதம் பகல் ஆறுமாதம் இரவு ஆகம். சூரிய சஞ்சாரம் முதல் ஆறு மாதங்களும் வடக்கு நோக்கிச் செல்வகை உக்தராணம் என்றும் சின் ஆறுமாத காலம் செற்கு நோக்கிச் செல்லுகலை தெட்சனாயம் என்றும் இரு வகைப்படுத்துவார். தையிலிருந்து ஆளி வரை கேவர்களுக்கு பகற் பொழுது ஆட்டாவிலிருந்து மார்க்கரி வரை இரவு ஆகம். தைமாதப் பிறப் பண்று சூரிய பகாரன் தனுராகியிலிருந்து மகரந்திலே பிரவேசிக்கின் நான். இ நாள் இந்நாளை மகர சங்கிராந்தி என அழைப்பார். சோதி டர். உத்தராயண புண்ணியகாலம் என்பதும் இதுவே.

மாரி மறைப் பூர்வாரினில் பூரணப் பிரகாசத்துடன் தோன்றி பருவகாலங்களுக்கு வழி வத்தும் நன்னாளும் இதுவே. கதிரவன் வருவகைக்கு சாமார வீசுவது போல நெற்கதிர்கள் இளந் தென்றலில் ஆட அசைவதும் தாமரை மலர்வதும் கண்கொள்ளாக்காட்சியாகும். இதுவே தமிழ் மக்கள் மனதில் மாட்சி தரும். சூரிய பொங்கல் பேரன்றே தமிழ் மக்கள் தைப்பொங்கல் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறார்கள். பூரண கும்பம் வைத்து, பிள்ளையாருக்கு அறுகு சந்தனை புற்பம் சாத்தி எழுந்தருளிவித்து பஞ்ச கெளவிய அடிடேகம் செய்த நிலத்தில் புதிதான பானையில் முறைப்படி பொங்கல் செய்து பிள்ளையாருக்கும் ஆடித்தனுக்குடி படைத்து குடும்பத்தவர் களும் உற்றார் உறவினர்களும் பங்கிட செய்து உண்டு மகிழ்வர்.

இதை உழவர் திருநாள் என்றும் தமிழர் தங்கள் பெருநாள் என் றும் கொண்டாடி மகிழ்வர். நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த உழைத்த உழவர் பெருமக்கள் நட்ட நெற்பயிரெல்லாம் நிமிர்ந்து

நியதி 2

வளர்வதைக் கண்ணுற்று எம் உயிரெல்லாம் இனித்தளர்வடையாது எனும் உணர்ச்சிப் ரவாகத்தினாலும் பொங்கலைத் தங்கள் விறா வாகக் கொண்டாடுகின்றார்கள். தமிழ் கூறும் நல்லுவக மக்கள் அனைவரும் இத்தெந்ததைக் கொண்டாட வேண்டியது இன்றியமையாததா கின்றது. பொங்கல் நாளில் விரதமிருந்து பொங்கியுண்ணுதலே சிறந்த தாரும்.

தைப்பொங்கல் திருநாளுக்கு முன்னும் பின்னும் இருவகைப் பண்டிகைகளை பாரதத்திலும் ஈழத்திலும் மிக உன்னமாகக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். தைப்பொங்கல் நாளுக்கு முந்நாள் இடம்பெறுவது போகிப் பண்டிகை எனப்படும். இந்திரனைப் போகி என்பர். அவன் மழைக்குக் கடவுள். மேகவாகனன். இருள் உலகம் முத்தவருக்கு உரியது. ஓளி சீதேவிக்குரியது. பின் ஆஸுமாதங்கள் தேவர் களது இரவு காலமாதலால் மார்கழி முடிய எமக்கு விடுவு ஏற்படுகின்றது. அதுவே தேவர்களது விடியற்காலமாகும். இதன் காரணமாக தைப்பொங்கலுக்கு தயார் செய்யும் மக்கள் தங்கள் உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் புனிதமாக்கி, இந்திரனுக்கு நன்றி கூறும் நன்னாளும், சீதேவியை வரவும் கூடும் திருநாளுமாகப் போகிப் பண்டிகை கொண்டாடி உண்டு மகிழ்வர். இப்பண்டிகை தற்போது அருகிவருகின்றது. ஆனால் தைப்பொங்கல் மறுநாளில் பட்டிப்பொங்கல் தவறாமல் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

இது கோழுசை எனப் பண்டைக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்தது. தொட்டில்களிலும், கொட்டில்களிலும் உள்ள ஆவினங்களுக்கு ஆராதனை செய்யும் விறா. காளைகளையும், பசுக்களையும் ஸ்நானம் செய்வித்து புதுமணி கட்டி அவைகளுக்குமுன் பொங்கல்செய்து இடபவாகனனை வழிப்பட்டு ஆவினங்களுக்கு அப்பொங்கலை உண்பித்து உழவர் பெருமக்கள் தாழும் சுற்றாத்துடன் உண்டு மகிழ்வர். மதுரை மாநகரிலே காளைகள் கோம்புசீவி களியாட்ட விழாவாக அவைகளை ஒடவிரட்டி இளைஞர்கள் அவையின் சென்று தேடிப்பிடித்து அடக்க வது உற்சாகமான விளையாட்டாகும்.

பலன்

நாம் நல்லுடன் வாழவும், தைமாதத்தில் பகவவனைப் பலதாலும் போற்றி வழிபடுவதால் உடல், உள் உறுதிபெறப் பெரும் வாய்ப்பும் கிட்டுகின்றது. அத்துடன் வருட ஆரம்பத்தில் இருந்து

ஆரம்பிக்கும் முயற்சிகளனைத்தும் உயர்ச்சிபெற திடசங்கற்பம் செய்து கொள்ளவும் வழிப்பக்கின்றது.

தைப்பூசம்

“நெய்ப்பூசம் ஒண்புறுக்கல் நேரிழையார் கொண்டாடும் தைப்பூசங் காணாதே போதீயோ பும்பாவாய்”

என்பது திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், எலும்பாய் குடத் தில் கிடந்த மடந்தை பூம்பாவையை உயிர்பெற்றெழுச் செய்ய மயிலை குபாலீஸ்வரப்பெருமானிடத்தில் விண்ணப்பத்துக் கொண்ட தாரும். இதனால் சம்பந்தமூர்த்திநாயநார் காலத்திலேயே தைப்பூசத் திருநாள் மயிலையில் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது. ஆசார சிலர் வாழ்வில் இது அபரிதமான ஒரு பெருவிழா வாரும். இதன் காரணமாக புராண வரலாறுகளும் உண்டு. நாவலர் பெருமான் கூற்றுப்படி “தைப்பூசம் வியாழக்கிழமையில் சித்த யோகம் கூடிய பெளர்னமித்தினமெனில், இன்னிசை வீணையர் யாழினார் ஒரு பால் இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்ப, குழுமாவியாழோவி கூத்தொலி ஏற்றம்பெற தில்லை நடராசன் திருநடனக் காட்சியை மாட்சியுடன் மனதில் நிறுத்திவழிபட வாய்ப்புண்டு எனும் கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்,

காரணம் என்ன? முன்னொரு காலத்தில் சிவமூர்த்தியும் விஷ்ணு மூர்த்தியும் லீலை புரிய விரும்பி விஷ்ணுமூர்த்தி மோகினி வடிவத்துடனும் சிவன் பச்சாடன கோலத்துடனும் வாலைப் பருவத்தினராகி தாருகாவனத்தில் தமருக ஒசையெழும்ப இறைவன் ஆசையுடன் பலவித நடனங்களாடினாரென்றும் இதற்குப்பல கணங்கள் பாடினாரென்றும் இக்காட்சியைக் கண்டு களிக்க முனிசிரேட்டர்கள் இறைவனை நாடினாரென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்திருக் கூத்தைப் பற்றிய விசேடத்தை விஷ்ணுமூர்த்தி பதஞ்சலிமுனிவருக்குப்பகர பதஞ்சலிமுனி வர் ஆர்வம் ததும்ப அக்கூத்தைத் தானும் காணும் நோக்குடன் கடுந்தவமியற்றினார். பெருமான் பதஞ்சலிமுன் தோன்றி திருவருள் புரிந்து “அன்பனே இக்காட்சிக்காகலே வியாக்கிரபாத முனிவர் எனும் புலிக்கால் முனிவரும் தவத்திலிருக்கிறார் நீவிர் இருவரும் தில்லைக்கு வந்து தொல்லை வினைஅகல அற்புதத் திருநடனத்தை அங்கு தாண்ணாம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தார். அதற்கு இணங்க பதஞ்சலி முனிவர் பூரமனை வணங்கி குறித்த ஒரு திருநாளில்

நியதி 2

வியாக்செபாதருடன் தில்லையை அடைந்து பெருமான் திருநடனத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். இவை தவிர பிரம்விட்டினு முதலிய தேவர்களும், தில்லைத் திருவுடை அந்தனர்கள் மூவாயிர வரும் றரும் நடராஜன் ஆனந்தத் தாண்டவத்தை தரிசித்து உரோ மஞ்சிலிர்ப்ப, காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கிச் சிவானந்த அனு போகத்தில் முழுகினார்கள் இவ்வாறு ஆண்டவன் அன்பர்களுக்கு தாண்டவமாடிய திணமே தைப்பூசத் திருநாளாகும்.

தேவர் வேண்டுதலுக்கிரங்கிய தேவாதிதேவன் தேவியுடன் கனக சபையில் இத்திருக்காட்சியுடன் என்றும் வியாவித்திருக்கின்றான். தைப்பூசத் திருநாளன்று சிவன், முருகன் முதலிய அனைத்து ஆஸ யங்களிலும் அட்டேக ஆராதனைகள் அன்று தொட்டு இங்றுவரை அமர்க்களமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அடியவர் பெரு மக்கள் இத்தினத்தில் விரதம் அனுஷ்டித்து ஆலயம் சென்றுவந்து ஆகாரம் உண்டுமுடித்தல் நலமாகும்.

இத்திருநாளிலே உழவர் பெருமக்கள் தம் உயிர் போல் காத்து வளர்த்த நெற்பயிர்களின் முற்றிய கதிர்களை அரிந்து, புதுக்கலசத் தில் வழிபாட்டுடன் பொங்கி படைத்து உண்பகையே புதிதுண்ணல் என்பர். இவைதவிர இது ஒரு மங்கல நன்னாளாகும். குழந்தைகளுக்கு பாற்சோறு ஊட்டல், திருமாங்கல்யதாரனம், பொன்னுருச்கல், வித்தியாரம்பம், வியாபார ஆராபம், புதுப்பயிர் நடுகை, காது குத்தல் போன்ற நற்செய்கைகளை தமிழ்மக்கள் நிகழ்த்த இத்தினத்தையே பெரும்பாலும் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

பலன்

ஐந்தொழில் புரியும் அம்பலவாணிரின் ஆட்டத்தினாலேயே நாம் வாழுகிறோம். ஆகவே இத்தினத்தில் விரகம் அனுட்டிப்பவர்கள் என்னியதெல்லாம் பெறுபவர் என்பது திண்ணம்.

மாசி

மகா சீவராத்திரி

சிவராத்திரி என்றால் அது ஒரு தவராத்திரி: விரதங்களில் விசேடமானது சிவராத்திரி ஆகும். சிவனுக்குரிய இராத்திரி எனப்பொருள்

படும். சிவத்தை நினைத்துத் தவம் செய்வதற்கு உகந்த இரவு சிவனுக்குப் பிரியமான இரவு. இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து விண்ணுலகத்து வரும் மண்ணுலகத்தினரும் பெரும் பலன்கள் பெற்று இறைபதம் அடைந்தனர் என்பது வரலாறு. இவ்விரதத்திற்கான கதைகள் அனேகம். ஒரு ஊழிக் காலத்தில் அனைவரும் ஆழிய உமையம்மை சிவத்தை அடைந்து, ஆழிந்தவர் முத்திபெற வேண்டினார் என்றும், அவ்வாறு பலன் கிடைத்துத் தன்றும் இவ்விரவே சிவராத்திரி என்பர்.

தவிர, பிரமவிட்டினுவுக்கிடையில் பெரியார் யார் என்னும் கேள்வியால் போர் மூண்டு, நீண்டு போகையில் தேவர்கள் வேண்டுதலுக்கு இசைந்த பரமன் அயன் அரி முன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதியாகத் தோன்றிக் காட்சி கொடுத்தார். சோதியின் அடியையும் முடியையும் எவர் காண்பரோ அவரே பெரியவர் ஆவார் என்று சபதம் செய்து, விட்டினு பிரமா முஸ்ரயே பன்றியும் அன்னமூராக வடிவெடுத்து சோதியின் அடிமுடி தேட ஆரம்தித்தனர். அலுத்துக் களைத்து அடியையும் முடியையும் தேடிக்காணாது மயங்கி நிற்கையில், அவர்கள் செருக்கு அறுந்தது, இடையே ஏற்பட்ட தர்க்கமும் தவிடு பொடியாயிற்று. சோதி மலையையே மலைப்புடன் பார்த்த இருவரும் அதிசயிக்க சோதியினுள்ளே சிவவிங்கத்தைக் கண்டனர். தோன்றிய சிவவிங்கம் சோதிவிங்கமாயிற்று.

இக்காட்சியைக் கண்ட மாலும் பிரமனும் தங்கள் நிலை தடுமாற தங்கள் தலைவன் சிவன் ஒருவனே என உணர்ந்தனர். தெளிந்தனர். இக்காட்சி தெரிந்த நன்நாளே சிவராத்திரியாகும். அதுவே மகா சிவராத்திரியாயிற்று. இவை தவிர மாத சிவராத்திரி, யோக சிவராத்திரி, படச சிவராத்திரி, நித்திய சிவராத்திரி என்றும் உண்டு. மாசு மாத அபரபக்கச் சதுர்தசி கூடிய தினத்திலே மகா சிவராத்திரியாகிய இவ்விரதம் அனுட்டிக்கப்படுகிறது. புளிக்குப்பயந்து மரத்திலேறி விழித் திருந்த வேடன் ஒருவன் அம்மரத்தின் இலைகளை ஓங்கவான்றாகப் பறித்துக் கீழே போட்ட இரவு முழுவதும் விழித்திருந்ததனால் அவன் ஏறி அமர்ந்த விருட்சம் வில்வம் ஆதலாலும் போட்ட இலைகள் அவ்வாறானதால் கீழே என்றும் வியாபித்திருந்த சிவவிங்கத்தில் விழுந்த காரணத்தால் அவ்வேடனுக்கு சிவலோகப்பதவி கிடைத்தது என்று ஒரு பழங்கதையுண்டு. இவ்விரதத்தின் சிறப்புகளை சிவமகாபுராணம், ஸ்கந்தமகாபுராணம், ஆகியவைகளிலும் வாதுளம் முதலிய ஆகமம் உபாகமங்களிலும் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தினப்பில் சகல ஆலயங்களிலும் அபிஷேக ஆராதனைகளும் நான்குசாமத்

நியதி 2

பூசைகளும் முறையாக நிகழ்த்துவார்கள். சிவராத்திரியின் முதல்பகலிலேயே ஆசாரசீலராகி அயராமல் இருந்து சிவராத்திரி அன்று பூரண உபவாசம் இருத்தல் வேண்டும்.

எந்த மாதத்திலும் சோமவாரத்திலே சதுர்த்தி அல்லது அமாவாசை முழுதாய் நிற்கினும் அல்லது இரவு நான்காம் சாமாஸாவதிற்குனும் யோகசிவராத்திரி எனப்படும்.

பன்னிரு மாதங்களிலும் பூர்வ அபரபடசத்தில் வரும் 24 சதுர்த்தசிகளிலும் அனுட்டிக்கப்படுவது நித்திய சிவராத்திரியாம்.

மாசிமாத அபரபக்கசதுர்த்தசி, பங்குனி பூர்வபத்க திருதியையும் சித்திரை அபரபக்க அட்டமி வைகாசி பூாவஅட்டமி, ஆணி பூர்வச் சதுர்த்தசி, ஆடி அபரபஞ்சமி, ஆவணிபூர்வஅட்டமி, புரட்டாதி பூர்வ திரயோதசி, ஜப்பசிப்பூர்வ துவாதசி, கார்த்திகைப் பூர்வ சப்தமி அபர அட்டமி, மார்சமி இருபக்க சதுர்த்தசியும் தைபூர்வபக்கத்திருதியையும் மாதசிவராத்திரிக்கும் உகந்ததாகும்.

பக்க சிவராத்திரியாவது தைமாத அபர பிரதமை முதல் 1 தினத்திலும் ஒரு பொழுது உண்டு சதுர்த்தசியில் உபவாசமிருந்து அனுட்டிப்படுத்தேயாகும். மகாசிவராத்திரியின் மகத்துவத்தை சூதக முனிவர் மற்ற முனிவராள் வேண்டுகோளுக்காக ஒதிய முறையினாலேயும், தேவர்களே இவ்விரதம் அனுட்டித்ததால் மிகப் பெரும் பயன் அடைந்ததாலும், பாபவிமோசனத்திற்கு இது தவிர வேறு விரதமில்லையாதலாலும், இம்விரதம் அதிமகத்துவம் பெற்றதாயிற்று. அத்துடன் மாசிமாத அபரபக்கச் சதுர்த்ததி அர்த்த ராத்திரியில் சோதிப்பளம்பாக பெருமான் அருளிய திருக்காட்சியாதலால், அதுவே விங்கோற்பவ காலமாகும். இதனாலேயே அர்த்தசாமப் பூசை பல வித திரிவியங்களால் செய்யப்படுவதும் அடியவர் வினைதீர்க்க வல்ல தும் ஆகின்றது.

ஆகவே அடியார்கள் ஆலயம் சென்று பூசை முறைகளில் கலந்து விலன் புகழ் பாடியும் கேட்டும் இருத்தல் வேண்டும். அன்றரவு ஆலயங்களில் ஆரம்பிக்கும் அப்ஷேக ஆராதனைகளில் புலன்டக்கத்தோடு சேவித்து நான்கு சாமப்பூசைகளிலும் முறைப்படி கலந்து விடியற் காலையில் ஸ்தானம் செய்து அளவுடைய அழுதுண்டு உபவாசத்தைப் பூர்த்திசெய்தல் வேண்டும். மறுநாட்ட பகலிலும் உறக்கம் தவிர்க்க வேண்டும்.

முறையாக இவ்விரதம் ஒன்றையே அனுட்டித்தவர்கள் என்னிய தெல்லாம் குறைவின்றி நினைவேறுவதோடல்லாமல் முத்திப் பேறும் கிட்டும். முழுநேரம் விழித்திருக்கமுடியாதவர்கள் விங்கொற்று உற்ச வத்தையாயினும் அர்த்தசாமப் பூசையில் பார்த்தாலே போதுமா னது. மறுநாள் விரதம் முடிக்கும்போது அடியவர்களுக்கு அன்னம் இடுவதும், அந்தணர்களுக்குத் தானம் உபசரிப்பதும் பாவங்கள் நீக்கும் பரிகாரமாகும்.

பலன்

பக்தியுணர்வுதரும், முத்திகிடைக்கும். சுகதேகியாய் வாழ்வாம். பாசம் நீங்கும், 21 சந்ததிக்கும் நன்மை கிடைக்கும் தொடர்ந்து 12 வருடங்கள் அனுட்டித்து மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் கொண்ட ஆஸ யங்களில் நான்சுசாமப் பூசை கண்டவர்கள் அளப்பரிய ஆண்தும் அடவர். சிவாயநம் என்று சிந்திப்போர்க்கு அபாயம் ஒருநாளு மில்லை. புத்திரபாக்கியமும் கிடைக்கும்.

மாசி மகம்

“மடலாரந்த தெங்கின் மயிலையார் மாசிக் கடலாடுக் கண்டான் கூலைச்சரம் அமர்ந்தான்”

ஆளுடைய பிள்ளையின் வாக்கு இது. மாசிமகத்தில் கடலில் ஸ்நானம் செய்து நள்ளிரவில் மகவோட்டம் காணும் விறா எனும் கருக்கைதீப் பொருத்திக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மாசிமகப் பெரு விழா மயிலையில் ஒரு திருவிழா என்பது இதனால் பெறப்படுகின் றது. இவ்விழா அன்றும் இருந்தது என்பதற்கு இக்குறிப்புச்சான்று பகருகின்றது மாசிமாதத்தில் மகநடச்சத்திரத்தோடு கூடிய புண்ணிய காலம் மாசிமகம் எனப்படும். அத்தினத்தில் பெளர்னயியும் கூடும் போது அதிவிசேடமாகின்றது.

எந்த ஒரு விரதத்திற்கும் ஒரு பிள்ளை இருக்கவே செய்கிறது. புராண இதிகாச வரலாறுகள் மூலம் இதை உணரமுடிகிறது. மாசி மகத்தீர்த்தம் ஆட்னால் ஆர்த்தியெல்லாம் அகன்றுவிடும். நித்தம் இறைநாமம் ஆர்த்தலுக்கு நேர்த்தியாக சித்தம் இடமளிக்கும் கடல் நீரில் ஸ்நானம் செய்து உடல் தூய்மையுடன் உபவாசமிருந்தி உமை பங்கள் ஆவயத்தில் அனுட்டித்தல் சிறப்பு. நில்லையில் நடராஜப்

தியதி 2

பெருமானை எல்லையிலோ மகிழ்ச்சியுடன் அடியவர்கள் அவங்காரத்துடன் நிராடவைப்பது முக்கிய நிலைச்சியாலும். வருணன் ஒருமுறை சுடல்ல. அம்முந்து தன்ட்டாடுவேயல் சன் னுதற் பெருங்கால் கருணை கூர்ந்து விபோகமை தந்த நாள் இதுவெறைம் அதனால் மாசி மகத் தினத்திலே சமுத்திரஸ்நாணம் செய்தவர்களின் பாசம்நீக்கிமுத்திப்பேறு கிடைக்கவேண்டுமென இறைவனை வேண்ட அவ்வாறு கடவுளும் அருளானார் என்ற வரவாற்றை வியாக்கிரபாத முனிவர் இரணிய வாய்மச் சக்கரவர்த்தக்குக் கூற்றயதனால் விரதமினமயுணர்ந்த சக்கர வர்த்தயும் இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து சிவபரானுக்கு கொடியேற்று வித்தான் என்புராணம் கூடுதல்நிறுது. தார்ப்பை பூண்டு இவ்விரதம் அனுட்டிப்பதும் ஒரு வழமையாகன்றது.

யாமஸ்கம் மகாயஸ்கம்

மாசி மகத்தீரததம்போல் இதுவும் ஒரு பெருவழாவே. சகவை நேசமுடன் ஆராதிக்க சிறந்த ஒரு திருநாள். பண்ணிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை வரும் மக நடசத்தரத்திலே கொண்டாடப்படும் நன்னாள். கும்பகோண நகர்நடவில் இருக்கும் தீர்த்தக்குளத்திற்கு மகாமகக்குளம் என்றே பெயர் வைத்துள்ளனர். சப்தநதித் தீர்த்தத்திற்கு கரும் இக்குளத்தில் உறைவதால் இப்பெயர் வத்தது எனக்கூறுகின்றனர் அப்பரடகரும் ‘எவியிடர்க்கடவிடை’ எனும் தொடக்கப் பாவில் இதனைக் குறிப்பட்டுள்ளார். மகாமக விரதம் அனுட்டிப் போர் கிரமமான முறையில் நோன்பருந்து தீர்த்தம் ஆடி இறைவனை நாடி வழிபட்டுத் தான், தர்ம, தரப்பணம் செய்தல் சிறப்பாகும். இறைவன் லீலையில் அமிர்தம் கிடைத்ததும் சுது தீர்த்தத்தில் கலந்த தும் மகத்திலே என்று புராணம் காட்டுகின்றது.

பஸ்ஞ்

பாப சாப விமோசனத்துக்கு உகந்த விரதம். ஆசை அறும் பாசம் விடும் ஈசனிடத்தில் நேசத்தையூட்டும், பெண்களுக்கு மங்கலம் அருளும்.

பங்குனி

பஸ்துனீத் தீஸ்கள்

சுடல்குழ் இவங்கைக் கஜபாகு மன்னன் கண்ணகிட்கு சிலை ஏடுத்து நிலை அறிந்ததே. பூம்புகார் நகரத்தின் புனித சின்னமாக கண்ணகி யைப் பத்தினித் தெய்வமாக்கி மக்கள் எண்ணுகிறார்கள். பஸ்துனி

நியதி 2

மாதத் திங்கட்கிழமைகளில் அம்பாள் ஆலயங்களில் கற்புடைய பெண்டிர் நோன்டிருந்து வழிபாடு இயற்றி பொங்கல் செய்து பூசனை முதலிய முறைகளில் நிவேதித்து அம்மன் அருள் கண்டு, உண்டு மகிழ்ச்சின்றனர். கண்ணவியைக் காரணங்காட்டி புராதன ஆலயமான பட்டுவில் அம்பாள் ஆலயத்திலும் பேரூபஸ் சக்தி ஆலயங்களிலும் பொங்கிப் படைக்கிறார்கள்.

பலன்

கற்புடைய பெண்கள் பொற்புடன் வாழ இவ்விரதம் உரியதாகும்.

பங்குனி உத்தாம்

“...விலை முழுப் பாடல் சீப் பங்குனி யுத்திர நாள்
ஒலி வீராக் காணாதே ரோதிமே பூர்வாவாய்”

இவை, ஞானசம்பந்தக் குழந்தை மயிலை நாயகனைச் சிந்தித்து வந்தித்துப் பாடிய பாடலில் இருவரிகள். இறந்த பெண்ணான பூம்பாவைப் பமண்ணில் பிறக்க வைக்கப்பாடிய பாடலில் வருவது. இம் வான் இறை ராணை வணங்கி “எம் பெருமானே அகிலாண்டநாய கியை திருமணம் செய்து கொள்ளத் திருப்பள்ளிகாண்ட நன் நாள் பங்குனி உத்தரநாளான இந்தானே” என்று விண்ணப் பித்து மனவாளக் கோலங்கண்ட நாளும் பங்குனி உத்தரமே.

ஆகவே கந்தபுராணத்தில் வந்த இந்த செய்திக்காகச் சிவபிரா மூக்கு இனிமையான இவ்விரதத்தை மேஜ்மையாகக் கொண்டு அனுட்டித்தல் சாலச் சிறந்ததாகும். பெளர்ணமி இத் தினத்தில் சேருவதால் அதிவிசேடமாகிறது. அம்மை அப்பன் வடிவங்களைப் பொன்னால் அமைத்து, அ ஷேக ஆராதனைகள் புரிந்து, சிவத்தையும் சக்தியையும் எழுந்தருளச் செய்து, பூசை, அர்ச்சனை, தூபதீபங்கள் காட்டி வரித்த கிரியைகளை முறைப்படி செய்து, பூரண விரதத்துடன் அடியவர்களையும், அந்சனைகளையும், மனவியர்களோடுமூத்து அன்ன ஆகாரம் தான் தர்மம் செய்து மகிழ்வித்தல் விறவிக்குப் பெரும் பயன் தரும். மறுநாட்ட காலை பிராமணருக்கு ஈந்து பாரணை செய்தல், மிக நன்று.

நியதி 2

பண்ண

இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து அவைமகள் அவைகடவில் ஆதிஷேசன் மீது துயிலும் அரியின் மார்ட்டில் வீற்றிருக்கும் தகமை பெற்றுத்திரும்களானாள். இந்திரன் இந்திராணியை அடைந்தான். கலைமகளைப் பிரமன் தன் வாக்கில் ஏற்றிப் போற்றி மகிழ்ந்தான். தேவர்கள் அடைந்த பேருகள் அனேகம். ஆகவே அடிய உர் பெருமக்கள் இந்தினத்தில் முறையான விரதம் காத்து, மிகச்சொய், முடிவிலா முதல் வனையும் இறைவிக்யயும் தொழு கால் வேண்டிய முழுமையும் பெற வாம். நாயன்மார்களும் முனிவர்களும் இத் திருநாளில் இறைவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றார்கள். புவர் ஒருவரின் பரவசம் இதா.

“பகரோர் புகழவரும் பஸ்துனியுத்திரத்தில்
ஆஞ்ச வீதியனுசினார் - நேரே
பண்டிகர்ப்பந்தரிக்துப் பொற்பதக்தீர்சின் கிண்சித்தத்தும்
கினுக்குக் கிண் கினுக் கென்னவே”

திருவாரூர் தியாகேசப் பெருமான் வீதியலாப் பெருமை.

தித்திரை

புதுவருடப்பிறப்பு

தமிழ் கூறும் நல்லுலகப் பெருமக்களுக்கும் சைவ ஆசாரலீர்களுக்கும் சித்திரைப்பிறப்பு மிகவும் சிறந்தது. கதிரவன் சித்திரையில் மேடராசியில் உதயமாவதாலும், இந்நாட் சங்கிரந்தியை வீட்டா புண்ணீய காலமாக கொள்வதாலும், மக்கள் இதயத்தில் வருடத்தின் முதல் மாதமாக இத்தினத்தைக் கொண்டாடி மகிழ்வர். சோதிடவல்லுனர் கூற்றை ஏற்று அவ்வருடங்களுக்கு உரிய கருமங்களை சிரமேற்கொண்டு அனுட்டிப்பர். இல்லங்களைப் புதுப்பித்து, தூய்மையான சிந்தனையுடன் பொங்கலிட்டு ஆகித்தனை வழிபட்டு அனைவருடனும் சேர்ந்து உண்டு மகிழ்ந்து தானதருமங்களும் செய்வர். இத்தினத்தில் புத்தாடை கட்டி புதுப்பி பாலி வுடன் விளங்குவர். நாட்காரியங்கள் பல செய்து ஆலயவழிபாடு செய்து ஆனந்தமாய் ஒருவரையொருவர் கண்டு சம்பாவித்து பகைமை மறந்து மகிழ்வர். முதல் உணவாக பொங்கலையே உண்பர்:

வல்ல

கிரகதோஷம் உள்ளவர்கள் மருத்துநீர் தேய்த்து நீராடின் நற் பலன் பெறுவர்.

சித்திராபூரணை

சித்திரை மாதச் சித்திரை நட்சத்திரமும் பேளர்ணமியும் கூடி வரும் நாள் சித்திரா பூரணை தினமாகும். பிதிர்களைப் பிரீதிப்படுத் துவதற்கு உகந்த நாளும் இதுவே. தற்பரன் ஆக்கிய பொற்பலகை யிலில்லூ உதித்தவன் சித்திரபுத்திரன். சித்திரபுத்திரன் தோன்றிய தினமே சித்திரைப் பேளர்ணமியாகும். இதுவும் ஒருவிழேடமே. தகப் பனன் இழந்தவர்கள் அயாவாஸமியலும் தரையை இழந்தவர்கள் பூரணையிலும் வீரதம் இருப்பர். சித்திரபுத்திரனார்க்கும் பூரணைக் குமாக சைவப்பெருமக்கள் ஆசாரசிலராகி ஆலயங்கள் சென்று அபி டேக ஆராதனைகளில் கலந்து சித்திரபுத்திரனார் கதையை படித்தும் கேட்டும், அன்னதானம் செய்து விரதம் முடிப்பர். வருடத்தில் ஒருநாள் மாதமும் நட்சத்திரமும் பூரணையும்கூடிடவரும் தினமாதலால் இத்தினம் இன்னும் விசேடமாயிற்று. மேலும் புராணக் காரணமும் பொருந்தி நிற்கின்றது.

தேவேந்திரன் தேவியுடன் குழந்தைப் பேற்றுக்காகத் தவமியற்ற தியாகேசப் பெருமான் திருவுளங்கொண்டு, அகவிகை சாபம் நீங்கி காமதேனுவைநோக்கி இந்திரன் துயரை உணர்த்தி, இவ்வழியே சித்திர புத்தினாரை இந்திரனுக்கும் இந்திராணக்கும் பிள்ளையாய் பிறக்குமாறு பணிந்தருளினார். சித்திரபுத்திரன் இந்திரனுக்கு குழந்தையாய் பிறந்த தினமும் இந்தாளே என்று கூறப்படுகின்றது. திருவிளையாடற் புராணம் இக்குறிப்பைத் தருகின்றது.

வல்ல

இத்தினத்தில் முறையான வீரதம் பூண்டு ஆலயம் சென்று இறைவனிடத்தில் திரிகரணசுத்தியுடன் வழிபாடு இயற்றி, அன்னதானம் செய்யவர்கள் நற்கதி பெறுவர். பிதிர்காரர்கள் ஆசிர்வாதமும் பெறுவர். குழந்தைப் பேறும் கிட்டும்.

நியதி 2

சீத்திரை அட்டமி

மாத அட்டமி நாட்களும் விரத நாட்களே. இத்திரை மாத அட்டமி நாள் விரதம் ஞானசம்பந்தர்காலம் தொட்டு சிவன் ஆவயங்களில் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டிருத்தலை “பண்ணார் பதினெක்கண் கணங்கள் தம் அட்டமிநாள் கண்ணாரக் கண்ணாரக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்” என்னும் திருமுறை அடிகளால் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆகவே “அப்பியில தொட்டு நாசம்” என்ற முதுவாக்கி யத்தைத் தவிர்க்கவும், கணங்களை பிரீதிப்படுத்தவும் இவ்விரதம் பயன்தருகின்றது.

விஷ்ணுபக்தர்கள் இராம நவமியில் விரதம் அனுட்டிப்பர்.

வைகாசி

வைகாசி விசாகம்

இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களில் விசாகம் ஒன்று. வைகாசி மாதத் தில் பூர்வபட்சத்தில் விசாக நட்சத்திரம் கூடிவரும் நாளே இந்த நாளாகும். பூரணையும் சேர்ந்து கூடின் அதி விசேடமாகிறது. வைகாசி விசாகப் பூரணையில் சிவர் பொங்கல் படைப்பர். ஆவயங்களில் அ சேக ஆராதனைகள் நடைபெறும். ஆவய உற்சவங்களும் அனேகமாக இத்தினத்தில் நடைபெறும். சரவணப் பொய்கையில் பொறிகளாயிருந்து கருணைகூர் முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு ஒரு திருமுருகன் ஆறுமுகப் பெருமானாய் அவகரித்த நாளும் இத்தினமே விசாக நட்சத்திரமானதால் விசாகன் என்றொரு நாமம் முருகனுக்குண்டி. குமரகுபூரர் முதல் பலர் இதனை வியந்து போற்றி யுள்ளனர். ஆவயங்களில் வசந்தோற்சவமும் பிரம்மோற்சவமும் இத்தினத்தில் நடைபெறுவதுண்டு. சகலருக்கும் இவ்விசாக விரதநாள் அவசியமானது.

பலன்

துன்பம் ஆகலும், இன்பம் பெருகும், சாந்தி கிடைக்கும், சந்ததி விருத்தியுண்டு. அழகு, வீரம், ஞானம், நற்சிந்தனைகள் பெற வாய்ப்புண்டு.

சூனி

ஆனீ உத்தரம்

தில்லை நடராஜப் பெருமானின் திவ்விய தரிசனத்துக்காக அனுட்டிக்கப்படும் விரதம் இது. ஆறுகாலப் பூசைகள் ஆலயங்களில் நடைபெறுவது வழிமை. மாலைக் காலைப் பூசைக்கு சமானமானது ஆனி மாதப்பூசை. எம் ஒருவருடம் தேவர்களுக்கு ஒரு நாள் என்பது தெரிந்ததே. தில்லைச் சிதம்பரநாதனும் சிவகாமி அம்மையும் விசேஷமாகத் தேரேறி வீதியுலா வருவது மார்கழியிலும் ஆணியிலும் தானே! அதனால் பக்தர்கள் இரதோற்சவமறுநாட்காலை அம்மை அப்பன் திவ்யதரிசனத்துக்காக ஆசாரசீராகி பவித்திரமாக வணங்கி நிற்பர். இத்தினத்தில் சகல ஆஸயங்களிலும் விசேஷ அபிடேக ஆராதனைகள் நிகழ்த்துவார்கள்.

பூஸ்

முறையான விரதம் அனுட்டித்து விரதிகள் குறைவிலா வாழ்வை நிறைவாகப் பெறுவதோடு தில்லையில் சேவித்த பலனையும் பெறுவர்.

ஆடி

ஆடிப்பிறப்பு

சௌவப்பெருமக்கள் வாழ்வு நலன்கருதியும் உழவர் பெருமக்களது பலன் கருதியும் முறைதவறாது ஆடிப்பிறப்பைக் கொண்டாடி வருகின்றனர். காரணம் தேவர்களுக்கு இத்தினங்கள் பிரியமானநேரத்தில் வருவதாலும், உத்தராயண புண்ணியகால உதயத்திற்காக தைப்பொங்கலையும் தெட்சணாயன ஆரம்பகாலத்திற்காக ஆடிப்பிறப்பையும் நாடிக் கொண்டாடுகிறார்கள். பயிர் நாட்டி எம் உயிர் வளர்க்கும் விவசாயிகளும் தம் பயிர்ச்செய்கைகளையும் ஆடிமாதத்தில் ஆரம்பிப்பர் இதனால் “ஆடிவிதை தேடிவிதை” என்றும் “ஆடிக்காற்றில் அம்மியும் பறக்கும்” என்றும் முதுமொழிகள்சுற்பட்டிருக்கலாம். விரதம் கொண்டவர்கள் ஆடிக்கூழ் உண்டு மகிழ்வர். வசதிக்கேற்றபடி பல்வித பலகாரங்களும் செய்து உண்பர். சிலர் மிகழுக்கிய விரதமாக இதைக்கொண்டு தவறாது ஆஸயதரிசனம் செய்வர். இதன் பலன் ஓவ்வொருவரும் உற்சாகம் பெறுவதேயாகும்.

நியதி 2

ஆடிப்பூரம்

அம்பாள் ஆலயங்களில் அதிவிசேட பூசைக்கிரியைகளுடன் இத் தினம் கெண்டாடப்படுகின்றது. உயையும்மைக்குவிசேட தினமேனக் கொண்டாடுவர். உற்சவங்கள் நிகழ்த்துபவர் அம்மையின் ரூதுகால மௌனக் கொள்வதால் அம்பாள் ஆலயங்களில் அம்பகைக்கு பட்டாடை யுடுத்து பலவித ஆபரண அனிகலன்கள் பூண்டு எழுந்தருளிவருவதும் மாட்சி நிறைந்த காட்சி ஆகும். அடியவர்கள் அம்பாளுக்காக பட்டாடைகள் அன்பளிப்புச் செய்து அந்தணர்களுக்கும் குடும்பத்தவர்களுக்கும் தான் தருமம் வழங்கி மகிழ்வித்தல் தென்னிந்தியாவில் இன்றும் உண்டு. கண்ணத்தாய் என என்னி மகிழ்ந்து அம்பாள் துதிபாடுவர்.

பலன்

கன்னிப் பெண்களும் சுமங்கலிகளும் இவ்விரதத்தை முறைப்படி அனுட்டித்து ஆலய தரிசனமும் செய்துவரின் திருமணம் கைக்கடும். சுமங்கலிகள் செளபாக்கியவிதிகளாக அஷ்ட இலட்சமி துணை சொன்னு வாழும் பேறு கிடைக்கும்.

ஆடி அமவாசை

அபவாசையில் சிறந்தது ஆடி அமாவாசை தந்தையரை இழந் தவர்கள் மிகுந்த சிரத்தையோடு சிரர்த்தம் செய்ய உகந்த நாள். சூரிய சந்திர சேர்க்கையால் இத்தினம் ஏற்படுகின்றது. இவ் விரதம் கண்டிப்பாகச் செய்யப்படவேண்டியது. அபரக்கிரியை முறையில் முக்கியமானது. இத்தினத்தில் முறையான விரதம் அனுட்டிக்க கடவில் நீராடி உடலைத் தூய்யையாக்கி காலஞ்சென்ற உயிர்களுக்கும் பதி ரர்களை எண்ணியும் அவர்களது பாவத்தைப்போக்கி அவர்களுக்கு முத்திப்பேறு கிடைக்கும்வங்னனம் இறைவனை வேண்டுதல் செய்ய வேண்டும். தக்கப்ராமணர்கள் துணைக்கொண்டு சந்தியாலுந்தனம் முடிந்தபன் பதிர்பிரீது செய்து அன்னதானம் தானதருமங்கள் வழங்க வேண்டும். ஆலயதரிசனமும் செய்ய வேண்டும்

பலன்

சந்தானவிருத்தி, தேக ஆரோக்கியம், நிலப்பேறு ஆகியவை கிடைக்கும்.

ஆடிச்செவ்வாய்

விரதங்களுள் ஆடிச்செவ்வாய்விரதமும் முக்கியமானதே. அம்பாளையும் முருகனையும் சிந்தித்தும் வந்தித்தும் விரதமிருப்பர். ஆடிமாதத்து அனைத்துச் செவ்வாய்க்கிழமைகளிலும் விரகிகள் கவறாது அம்பாளையைத்துவர். உபவாசமிருந்து ஒருபொழுதேயண்டபர். அயராக சிந்தகயுடன் தம் துயர்போக்க உயர்நோக்கத்கூடன் இவ்விரதம் அனுட்டித்து அடிவர்கள் ஒருநேர சக்கரைப்பொங்கலுண்டு இருப்பகும் வழமையே. இவ்விரதம் அனுட்டித்துத்திருமணப்பேறுபெற்றவர் அனேகம். செவ்வாய் வழிபாடு முந்கனுக்குப்பிரியமானதும் உதந்ததும் ஆகும். ஆத்மபலம் கிடைக்கும்.

வைரவவரீதம்

மங்களவாரம் என்று சொல்லப்படும் செவ்வாய்க்கிழமை வைரவசுவாயிக்கு விசேடத்தினமாகும். வைரவமூர்த்திக்குரிய விரதங்களாவன செவ்வாய்க்கிழமைவிரதம், சித்திரைப்பரணிவிரதம், ஜப்பசிப்பரணி விரதம் என்பன. பெருங்கருணைக் கடலாகிய சிவபெருமான் உயிர்கள் விரும்பும் போக மோட்டங்களுக்கு இடையூறானவற்றை நீக்கி அநூள் பாலிக்கக் கொண்டமூர்த்தமே வைரவமூர்த்தமெனக் கூறுவர் வைரவப்பெருமான் திருவடிக்கு அங்குடையவராய்ச் சைவாசார முறைப்படி அவரை வழிபடும் முறையில் வழிபட்டு விரும்பிய பேற்றைப் பெற முயல வேண்டும்.

செவ்வாய்க்கிழமை விரதம்

தைமாதத்து முதற்செவ்வாய்க்கிழமை தொடங்கிட செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் விரதம் அனுட்டித்தல்.

சித்திரைப் பரணி விரதம்

சித்திரைமாதப் பரணி நட்சத்திரத்திலே வைரவமூர்த்தியைக் குறித்து அனுட்டிக்கப்படும் விரதம்.

ஜப்பசிட பரணி விரதம்

ஜப்பசிமாதப்பரணி நட்சத்திரத்திலே அனுட்டிக்கப்படும் விரதம் செவ்வாய்க்கிழமைகளிலே ஸீரபத்திர சுவாமியைக் குறித்தும் விரதம் அனுட்டிப்பர். செவ்வாய்க்கிழமை விரதம் அனுட்டிப்பதால், மாங்கல்ய பாக்கியம், புத்திரபேறு, சுகதேகம், வாய்மை, வீரம் ஆகியவை பெறலாம்.

நீயதி 2

ஆவணி

விநாயக சதுர்த்தி

நாயகன் என்றால் தலைவன் 'வி' நாயகன் என்றால் தனக்கு மேல் தலைவன் இல்லாதவன் எனப் பொருள்படு. சதுர்த்தி என்பது வளர்ச்சையில் நான்காம் நாள் வருவது. மிகுந்த பச்தியுடன் கடைப் படிக்க வேண்டிய விரதமிது. விநாயகனே வெவ்விளையை வேற்றுக்க வல்லன், விக்கினங்களைத் தீர்க்க வல்லவன் ஆகவே பலவித புராண சம்பந்தத்தத்துவங்கள் நிறைந்த கதைகள்னால் இத்தனம் ஒரு பெரு விரத தனமாகும். முறையான அனுட்டானங்கள் முடித்து அந்தணரிடத் தில் தர்ப்பை பூண்டு விநாயகப் பெருமானை வேண்டு. நிற்கும் விரத மாகும்.

சிந்துரன் சங்கரிக் கிழாயகர் அவதரித்த நாள் சதுர்த்தியே. பிரமன் உடனைத்தல் உத்தத் சிந்துரன் பேற்ற வரங்களால் தேவர் களையே கொல்ல என்னொனான். தேவர்கள் விநாயகரை வேண்ட விநாயகர் வேறு உருக்கொண்டு சிந்துரனைச் சங்கரித்தார். இது தவிர விகட சக்கர விநாயகன் கூத்தை தேவர்கள் அனைவரும் போற்ற சந்திரன் மாத்திரம் நகைத்ததால் சந்திரனைச் சதுர்த்து நன்றாக்கல் பார்ப்போர் பாபம் அடைவர் எனச் சாபம் கொடுத்து மண்டும் விமோசனம் தந்த திடையும் இத்தனமே. மக்கள் ஆவணி சதுர்த்துப் பறையைப் பார்ப்பதை தவர்க்கின்றனர். ஆவண்மாதப் பூர்வபக்கச் சதுர்த்தியில் முறையான விரதத்தை அனுடியிடபவர் முத்துப்பெற்றைவர். தேக்ககம், தல்வாழ்வு, ஜகவரியம், பொருள் சேர்க்கை, புத்திரபாக்கியம் போன்ற தற்பலன் இவ்விரதத்தால் கூடைக்கும்.

ஆவணித்திருவோனம், ஆவணி மூலம் ஆகிய தினங்களும் விரதம் கூட்கொள்ள வேண்டிய நாட்களே. ஆவணி ஒண்டத்தல் சிவன் ஆவணியுக்கான அடுவேகம் நடைபெறும். மண்வாசகப் பெருமான் வேண்டுத் தீர்க்கு ஏற்ப மதுரைப் பாண்டியனுக்கு நரிகளைப் பர்க்களாக்கி பரயேல் வரன் கொண்டு வந்த நாளும் ஆவணி மூலமே. இதனால் இத்தனம் திறப்பான விரதநாளாகிறது. வேண்டுவார் வேண்டுவதை சுயம் பெருமானிடத்தில் ஜந்தெழுத்தோதி சகல சம்பத்துக்களையும் பெற இவ்விரதினங்களும் உகந்ததாகும். •

ஆவணி ரோகினீயில் கண்ணப்ரான் திரு அவதாரம் செய்த ராஜாவையால், பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகமில்லை யா தவால், பொருள்

நியதி 2

வேண்டி கண்ணவின் அருள் வேண்டி இத்தினத்தில் விரதம் இருப்பார். பெருமாள் ஆவயங்களில் பெரு உற்சவங்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. கிருஷ்ண ஜெயந்தியை அனுஷ்டத்தவர்களுக்கு சிருஷ்டி சித்தம் உண்டாகும்.

ஆவணி ஞாயிறு

காசினிபில் இருளை நீக்கிக் கதிரொவியாகி எங்கும் பூரணப்பிரகாசத்துடன் பவனி வந்து இந்த அவனியைக் காப்பவள் கதிரவன். நாநிலத்தில் நனிசிறந்தவனும் இனியவனும் ஆவனே. பயிர்களையும் உயிர்களையும் வளர்க்க உதவுவனும் பகலவனே. சிந்தகத்து விந்தை தரும் பல்விதக் காட்சிகளை மாட்சியுடன் பார்க்கும் சக்தி கணத்தந்தனையே என்று தினமும் வந்தனை செய்கிறோம். ஆம், குரிய நமஸ்காரத்தால் கண்களுக்கு வீரியம் கூடும். யோகத்திலும் இது ஒரு விதி. காலைச் சூரியனைக் கண் இமைக்காமல் பார்த்தால் கண்ணின் காந்த சக்திகை கூடத்தியானம் சித்திக்கும். தியானம் சித்திக்கும் ஞானம் கிடைக்கும். மெய்ஞானம் கிட்டும். ஆதிவாரங்களில் ஆவனிஞாயிறு சிறந்தது. சிங்க ராசியில் குரியன் பிரவேசிப்பதால் பங்கமற்ற வீரதத்திற்கு மங்கல நன்னாள் ஆகின்றது. முறையான விரதம் அனுட்டித்து விதாயகர், குரியன் வழிபாடியியற்றிப் பொங்கலிட்டு நிவெதித்து உண்டு மகிழ்தல் நலிந்த உள்ளங் கைகளுக்கு வளிமை தந்து, பழி பாவங்கள் விலக்கி முத்திப் பேற்றுக்கு வழி காட்டும்.

புரட்டாதி

புரட்டாதி சனி

மக்களாது வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு நாள்களும் கோள்களுமே நாரணமாகின்றது என்பர் சோதிட வல்லுனர். சனீஸ்வர வழி பாட்டின் மூலம் சிரக நிலையிலுள்ள சனீஸ்வரவின் பொருந்தாத பார்வையைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முயலுகிறார்கள். பங்கடையகாலத்தொட்டுச் சனீஸ்வர வழிபாடு இருந்ததாகச் கருதப்படுகின்றது. சனீஸ்வரனுக்குப் பிரீதி செய்ய உதந்த மாதம் புரட்டாதி யோகும். சனீக்கு அதிபர் விட்டுவாயினும், மிகுந்த சிவபக்தர். அரிச்சந்திரன், நளன், இராவணன், இராமர், தருமர் ஆகுமோருடைய கவலைக்குக் காரணம் சனீஸ்வர பார்வையே.

தியதி 2

“மனக் கவலைக்கு இங்கிடமில்லை தாழ்வில்லை வாட்ட
மில்லை

இனிக்கிரகங்கள் கொடும்பார்வையில்லை கூடிருமில்லை
எனக்கும் இரண்டு என்பாடலை ஏற்றாய் பேரின்பும் சந்தாய்
சனிக்கிழுமை கண்வருவாய் வசங்கரி சங்கரியே.”

இது அகத்தியர் பாடல்.

சனீஸ்வரனுக்கு மனைவி கொடுத்த சாபத்தினாலும் பின் பெற்ற
விமோசனத்தாலும் கிரக நிலையில் சனீஸ்வரன் பார்வையைய்
பொறுத்து நன்மையும் தீமையும் பலனாகின்றது. சனீஸ்வரனின்
வாகனம் காகம். காகமும் சிறப்பு வாய்ந்த பறவையே. மக்களது
இன்பதுஞ்பங்களைக் காகம் கரைந்து கடிதென அறிவிக்கின்றது.
காகம் கருமை நிறம் கொண்டிருந்தாலும் அருமையான குணங்களும்
அதற்குண்டு என்று ஆண்டோர் கூறுவார். காக்கையில் அறுவகைக்
குணங்கள் செறிந்திருப்பதையும் அவர்கள் ஆராய்ந்தனர். பாடல் இதோ

“காலை எழுந்திருத்தல், காணாமலே புணர்தல்,
஗ாலை எளித்து மணமுதுதல். கால
உற்றாரோடுண்ணல், உறவாடல் இவ்வாறும்
ஏற்றாயே காக்கைக் குணம்.”

இத்தகைய மகிமையடைய காக்கையையும் சனீஸ்வர விரதத்தில்
பிரிதி செய்கிறார்கள். ஆகவே புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் ஒன்வொரு
சனிக்கிழமைகளிலும் ஆசாரகிலராய் சைவப்பெருமக்கள் விரதம் பூண்டு
சனீஸ்வரனுக்கு பூசனை புரிந்து அருச்சனை செய்வித்து என்னென்
ணைய் பூசிய விளக்கு எளித்து இறை தரிசனம் செய்து காகத்திக்கு
உணவிட்டு டன் உண்டு விரதம் முடிப்பர். எவருடைய வாழ்விலும்
ஏழார ஆண்டுகள் முழுமுறையோ இருமுறையோ ஆயுளைப்பொறுத்து
சனீஸ்வரன் இடம்பெற வாய்ப்புண்டாகையால் அக்காலத்தின் துங்பம்
களைந்து அதைத்தாண்ட சனீஸ்வர ஆராதனை அபயம் அளிக்கின்றது
என்பதை உணர வேண்டியுள்ளது. ஒளவையாரும் “சனி நீராடு
என்றார்” இவ்விரதம் அநுட்டிப்பவர் சனீஸ்வர தோழும் நீங்கப்
பெறுவார். சஞ்சலம் அதனும், உடல் உளவிலை கிடைக்கும் வாழ்வு
ஈகம் பெறும்.

நியஷ 2

நவராத்திரி

“கிருட்டாகையாம் குழிவிழாமல் காழுவிரண்டுபேய்கள் வெருட்டாமல் கா என்று வேண்டுகின்றேன்

கிருட்டாகையானானாயுங்
வெருட்டாக எண்ணி அருட்கோல் அளித்த நி புன்னகைத்து
புட்டாசீத் தீங்களில் வஞ்சிருள்வாய் அன்னபூரணியோ”

(அகத்தியர்.

புட்டாதிமாதத்தில் சூரியன் கன்னி இராசிக்கு வருகின்றபடியால் புட்டாதி மாதத்தைக் கண்ணித்திங்கள் என்பார். பூர்வபக்கப் பரதமைத் திதி முதலாகவுள்ள ஒன்பது. இரவுகள் நவராத்திரி எனவும் பத்தாம் நாள் விஜயதசமி எனவும் கொண்டாடப்படும். சிவனுக்குச் சிவராத்திரி சக்திக்கு நவராத்திரி எனும் இவ்விரண்டும் அதிவிசேடமாக சைவ மக்களால் கொண்டாடப்படுகின்றது. இவ்விரதம் மிகத்தொன்மையும் மேன்மையும், நன்மையும் ஆக்தாகும்.

நவராத்திரி எனும் சக்திவிரதம் அனுட்டித்தவர்கள் பல சித்தி களைக் கைவரப்பெற்றதோடல்லாமல் முத்தியும் அடைந்துள்ளார்கள். உலகியல் அரங்கில் மக்கள் வேண்டிய முக்கிய மூன்று பொருள்களாகிய ஸீரம், செல்வம், கல்வி ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்காகவே இவ்விரதம் அனுட்டிக்கப் படுகின்றது என்பது பொதுவிக்கமாகும் ஆனால் நுண்ணிய சிந்தனையில் மலபரிபாகத்துக்கும் வினை கழியவும் அனுட்டிக்கப்படும்விரதமேயாகும். பொறி வழிசெல்லும் குறியற்ற அறிவை நெறிப்படுத்த இவ்விரத உபவாழும் உபவாசனையும் தெள்விய சிந்தனையை உள்ளத்தில் பெருக்கி உணரவைக்கின்றது என்பதே அறிஞர்கள் கூறும் கருத்தாகும்.

மெய்வருந்தக் கூளி தரும் என்பதற்கமைய சக்தியே எதற்கும் தேவை என்பதாகின்றது. சக்தி வழிபாடும் விரதமும் மிகத் தொன்மையானதே.

அம்பிகையை வழிபட்டால் அதிகவரம் பெறலாம் என்பது இதனால் உணரமுடிகிறது. பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை தன் பாதுத்திற்ம்பாட வேறு எப்போது முடியும்? சீவகோடிகள்

நியதி 2

அனைத்தையும் பேறாது பெற்ற, உற்ற கண்ணியாய் நிற்பவே உமையம்மை. சக்தியும் சிவமும் எக்காலத்தும் ஒன்றித்தே நிற்பர். அனுஷ்வக்கனுவாய் அப்பாலுக்கப்பாலாய் நிற்பவர் சிவசத்தியே. சிவத் தின் திருஅருள் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டு சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து, மனோன்மணி, மகேஸ்வரி, உடை, இலக்ஞமி, சரஸ்வதி ஆகிய ஒன்பது பேதங்களாய் நிற்கும். அவ்வொன்பது பேதங்களுக்கேற்ப சிவமும், சிவம், ரிக்தி, நாதம், விந்து, சதாகிவன், மகேஸ்வரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன் ஆகிய ஒன்பது சிவபேதங்களைகளுடு பராசக்தியின் ஒன்பது பேதங்களுடனும் ஒன்றித்து நின்று அருள் செய்வான். இவ்யொன்பதும் அருவம், உருவம், அருஉருவம் என மூவகைத் திருமேனிகளாக அமையும். இவ் மூவகைத்திருமேனிகளும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் எனும் தொழில்களைச் செய்ய ஏரம். விட்டினு, சிவனாக ஆகின்றான். சிவனுடவில் தூர்க்கையும், விஷ்ணுவின் நெஞ்சில் இலக்ஞமியும், ஏரமன் நாவில் சரஸ்வதியும் உறைகின்றனர். இம்மூவர் உடலிலும் முறையே மெய்மையாகவும், உண்மையாகவும் வாய்மையாகவும் உறைவதால், காயமாகவும், மனமாகவும், வாக்காகவும் உறைகின்றார்கள். திரிகரணகத்தி வழிபாட்டிற்கு இந்திலை வழிகாட்டுகின்றது. அருள் ஞானப்பாலுண்டு திருஞானசம்பந்தர் ஆகியது தெரிந்ததே. அன்னையை பல பெயரால் அழைப்பர். காஸ்மீரத் தில் அம்பாள், இராசபுதனத்தில் பவானி, கூர்ச்சரத்தில் கல்யாணி, மிதிலையில் உடை, வடதீந்தியாவில் காளி, தென் இந்தியாவில் தூர்க்கை, கொற்றவை, காமாட்சி, மீனாட்சி, சாமுண்டி, பகவதி, காயத்திரி, சிவகாமி, அந்தராமி என்றெல்லாம் புகழ்ந்து மகிழ்ந்து அழைப்பர். இவ்விரத காலத்தில் சிலர் சங்கற்பம் செய்தும் வழிபடுவர். பொம்மைக்கொலு வைத்து அம்மையை வழிபடுவதுமுண்டு. ஒன்பது பெண்டள்ளுகளைச் சுக்தியாகப் பாவலன் செய்து அலங்கரித்து மகிழ்வதுமுண்டு. வெற்றி நாளாள் பத்தாம் நாள் விஜயதசமி யன்று மகிடாசரனைக் கொன்ற பாவனைக்கு. கண்ணிவாழை வெட்டி. ஆன்மகோடிகளுக்கு அருட்சுக்தியால் மலபரிபாகம் கிட்டுகின்றது. என எண்ணவேண்டும்.

இவ்விரத சம்பந்தமாக பல புராணக்கதைகளுண்டு: ஆனால் சுக்தியை முக்குணங்களாகிய இராசதம், தாமதம், சாதலீகம் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துமுகமாக கும்பத்தில் எழுந்தருளப் பண்ணி வழிபாடு இயற்றுவதாகும். கும்பத்தை உடலாகவும், மந்திரம் உயிராகவும், கருதி, திருவுருவமாக்கப்படுகின்றது. உரு ஏறத்திருஏறும் என்பதற்கமைய மந்திர மூலம் சுக்தியின் திருவருட்சடாடசத்தைப்

பெற வழி கிடைக்கின்றது. சுகரூக்கும், இவ்விரதம் முக்கியமானதால் முறைப்படியான விரதத்தைக் கடைப்பிடித்து, விஜயதசமி அன்று புதிதான் காரியங்களை ஆரம்பித்துப் பாரணை செய்தல் வேண்டும்.

மகாநவமிசரஸ்வதி பூசைக்குரியது: இதன்பலன்கள் அதிவிசேடமானதே. சக்தியைப் பலவாறாகப் போற்றித் துதிபாடி சிறுவர் முதல் பெரியவர் ஈறாக ஆலயத்தினால் செய்து, தொடர்ந்து அனுட்டித்து வருவார்களுக்கு கல்வி, செல்வம், வீரம் பெறுவதோடு வாக்குச் சாதுர்யம், நிலம், புகழ், தூய இல்லறம் ஆகிய அனைத்தும் கிடைக்கும். சிறந்த சக்தி உபாசனை நிறைந்த பலன்களைத் தரும். மலைமகனும், அவைமகனும், கலைமகனுமே நிலைபெற்ற வாழ்வுக்கு உறுதுணையாகின்றனர். ஆயுதபூசையும் முக்கியமாகின்றது. இதுவே சக்திவழிபாட்டின் சித்தியாகின்றது.

மாளியும்

தேவர்கள் நாளில் புரட்டாதி மாதம் இரவு வேளையாகின்றது. எமது வளர்ச்சி தேவர்கள் மனுமுச்சயலே தங்கியிருக்கின்றது. தேவர்களுக்காக ஹோமம் செய்வது போல பதிராகனுக்கு சிராத்தம் தர்ப்பனம் ஆகியவை செய்கிறோம். அதற்கு உகந்த தினமே மாளியகாலமாகும். ஒருவர்க்கெய்த விணையே அவர்க்கு பயன்படுமாதலால் சிரார்த்தத்தின் அவசியம் என்ன என்ற வினாவும் எழலாம். ஒருவர் தனது நல்விளைப் பயணாலேயே தனக்குச் சிரார்த்தக் கிரியை செய்யக்கூடிய புதல்வரைப் பெறுவர் என்பதே உண்மையாகும். வாழையடிவாழையாக இந்த நல்விளை தொடர்ந்தால் நல்ல சந்ததி உருவாகும். இதற்காகவே பிதிர்த் திருப்தி அவசியமாகின்றது. இறந்தவர்களுக்குச் செய்யும் தார்ப்பனம் அவர்களைச் சென்றடைவதால் தோழி நீக்கம் ஏற்படும். இன்றைய தினம் முறையான விரதம் அனுட்டித்து அந்தணர்களுக்கு தானதருமம் செய்தல், அடிப்பவர்களுக்கு அன்னதானம் கொடுத்தல் ஆகியவை நற்பலன்களைத் தரும்.

ஐப்பசி

கேதாஷகௌரி வீரதம்

இவ்விரதம் நவராத்திரியை அடுத்துவருவது. இது புரட்டாதி மாத பூர்வபக்கத்தில் ஆரம்பித்து ஐப்பசியில் முடிவடையும். விரதிகள்

நியதி 2

ஓவ்வொரு நாளும் அம்பாள் ஆலயத்தில் நடைபெறும் சிசேட பூசைக் கிரியைகளில் கலந்து தர்ப்பை பூண்டு விரதத்திற்கு உத்தரவு பெற்று தக்க சிவாசாரியார்கள் துணைகொண்டு விரதம் அனுட்டித் தல் வேண்டும். புரட்டாதிமாத சக்கில் பட்ச தசமி தொடங்கி ஐப் பசி மாத கிருஸ்னபட்சத் தீபாவளி அமாவாசை வரை 21 தினங்கள் அனுட்டிக்க வேண்டியது.

ஆலயங்களில் காப்பை ஓவ்வொரு முடிச்சாக முடிந்து இறுதி நாள் அக்காப்பை அம்பாள் சந்தியில் வைத்துக் கையில் அணிந்து முடித்தல் வேண்டும். காப்பை ஆடவர் வலக்கையிலும் பெண்டிர் இடக்கையிலும் அணிவதே முறையாகும். தினம் ஒரு பொழுது இரவு போசனம் செய்து துயமுறையில் சயனித்து மற்றநாட்காலை ஸநானம் முடித்து சிவன் சக்தி தோத்திரங்களை இல்லறத்தவர் இருவரும் பாராயணம் செய்தல் வேண்டும். மிகவும் கட்டுப்பாடான சக்தி வாய்ந்த விரதங்களில் இது முக்கியமானது. ஆலயங்களில் அந்தண சிவாசாரியர்கள் லிங்கபூசை, தேவிபூசை, கடவுளை எழுந்தருளப் பண்ணி வேத பாராயண பக்திகள் ஒதி தூப் தீபம் காட்டுவதை விரதிகள் தரிசிப்பதே அதி சிசேடமாகும். இல்லங்களில் இருந்து அனுட்டிப்பவர் அம்மியையும் குழனியையும் நீராட்டி, அலங்கரித்து ஆவாகனம் செய்து தூபதீபம் காட்டி அர்ச்சிக்கலாம். தேவையிலையில் இன்றும் இப்படி நடைபெறுகிறது. இருபத்தியொரு நாட்கஞம் 21 பட்சணவகைகள் செய்து நிவேதித்தலுமுண்டு இதன் வரலாறு கவையுள்ளது. வில்ல அர்ச்னையே உகந்தது.

இதன் வரலாறு மருங்கி முனிவர் சிவபக்தர் சிவத்துக்காகவே தவம் இருந்தவர். இந்த உலகமே சிவம் என்று தினணமாக என்னியவர் ஒரு முறை கைலாச நாதனைத் தரிசிக்கச் சென்றதும், அம்மை அருகில் இருத்தல் கண்டு, வண்டுரு எடுத்து இருவரிடையில் புகுந்து சிவனை மாத்திரம் வலம் வந்தார். ஆத்திரம் கொண்ட அம்மை முனிவரின் சக்தியை எடுத்துக்கீட்டார். சக்தியிழந்த ரிவி மூர்ச்சையானார். இறைவன் ஊன்றுகோலை ஈந்தருளி மூர்ச்சை தெளிவித்து ஒள்பொருந்திய அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவத்தை முனிவருக்குக் காட்டி னார். மனிசிறந்த இக்காட்டுயைக் கண்ட முனிவர் ஆச்சரியப்பட்டு அம்மை அப்பன் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி பழைய உருப்பெற்றார். சிவமும் சக்தியும் ஒன்றென உணரவைக்கவே இறைவன் இத்திருவிளையாடலைச் செய்தார். ஆகவே கணவன் மனைவி கருத்தோருமித்த வாழ்வுக்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இல்லற

ஐக்கியத்திற்கும் நல்லற வாழ்வுக்குமாகவே இவ்விரதம் அனுட்டுக்கப்படுகின்றது.

பலன்

சிவசக்தி வழிபாட்டினால் தவம் பலிக்கும், இல்லறம் செழிக்கும், முத்திப்பேறு கிட்டும், நோய் அகலும், தீர்க்க சுமங்கலிகளாக பெண்கள் வாழ்வர். புத்திரப்பேறு கிட்டும்.

தீபாவளி

ஐப்பசிமாத அமாவாசையை அணுகிவரும் திரயேரகசி சதுர்த்தி சிரதமை போக்கு நான்கு தினங்களும் தீபாவளிப் பண்டிகைக்குரிய நாட்களாக பாரதத்தில் கொண்டாடுகிறார்கள். தமிழ் மக்களுக்குத் தீபாவளிக் திருநாள் ஒரு பெருநாளாகும். தீப ஆவலிதீ ராவளியா யிற்று. தீபங்களின் வரிசையாகும். ஒனியின்றி இருள் அகலாது. ஆகவே தீபங்களை வரிசையாக ஏற்றிப் போற்றி மகிழ்வது ஒருமுறை. தீபாவளி தினத்தன்று அருணோதயத்தில் கருணையுடன் கதிரவனை எண்ணி நரகசதுர்த்தி ஸ்நானம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அருணோதய காலத்தில் துயிலெழுந்து தீபம் ஏற்றி இலக்குமியைப் போற்றி என்னென்று, பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, தட்சணை வைத்து பலவித பட்சணங்கள் நிவேதித்து இலட்சமி நாராயணரை வழிபடல் வேண்டும். தாயார் கையாலோ அன்றி மனைவிகையாலோ தலையில் எண்ணெயிட்டு ஸ்நானம் செய்வது நற்பலனைத்தரும், கங்கையில் நீராடிய பலனுண்டு. புத்தாடை புனைந்து பூசை முதலியவைகளில் கலந்து உற்றார் உறவினருடன் உண்டு இப்பண்டிகையைக் கொண்டாடுவது நன்று.

புராணக்கதைப்படி பிரமணிடம் வரமிருந்து பெற்ற பராக்கிரம மான வரங்களுடன் நரசாகரன் எஸ்பவன் இந்திரன் முதலான தேவர் களுடன் போர்ப்புரிந்து தோற்கடிந்து இருடிகளையும் வருத்தந்த துணி கையில் தேவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிரங்கிய விஞ்ஞாபிரான் சக்கரா யுத்தால் நரகனைச் சுங்கித்தார். தவறுணர்ந்த நரகன் இறக்குந் தறுவாயில் “பகவானே இந்தநாளை மக்களைல்லோரும் மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாட வேண்டும்” என முறையிட்டான். ஆவ்வாறே பெருமா ஞும் அருளினார். அத்தினமே இத்தினமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. பஞ்சபாதங்களை நீக்கி தஞ்சமடைந்தவர்களுக்கு தருமாம் செய்து வாழ்தல் போற்றுத்தற்குரியது. இப்பண்டிகை முறையாகக் கொண்டாடப்

நியதி 2

படவேண்டியது கேளியாக அல்ல. ஆன்மாக்களது நரக சிந்தனைகளை ஒழித்து விரதசிந்தனைகளை வளர்க்க இது உதவும்.

கந்த சம்பந்தம்

“ஸ்கந்தஸ்ய கீர்த்திம் அஹுலாங்
எல் கையூஷ நாசினீம்”

இது வேத வியாசர் பெருமானுடைய சீதமான வாக்கு. கவியின் கிலியால் வாடும் மக்களுக்குக் கந்த சஷ்டி விரதம் ஓன்றே கை கொடுக்கும். கந்த வழிபாடு ஓன்றே தெளிவுபடுத்த வங்வது. இது ஓன்றே கந்தன்ன் கீர்த்தியைப் பரப்பும். ஆறு என்ற எண் மக்களுக்கும் ஆறுதலைக் கொடுக்கும். சமயம், அத்துவாக்கள், ஆதாரங்கள், அந்தனர்தொழில், வேத அங்கங்கள், சுவைகள், பரு வங்கள், தான் அங்கம் இப்படி அனேகம் ஆறாய் அமைந்துள்ளது. ஆறுமுகப்பெருமான் ஆதாங்களும் ஆறு உல்லாசம், நிரா தலம், யோகம், இதும், சல்லாபம், விணோதம் ஆகியவை. ஆறுமுகப்பெருமானை ஆறுதலாக வழிபடவும், மும்மல உருவில் வளர்ந்த குரங்கள் தளர வைத்து வாகனமாகவும் கொடியாகவும் யாவரும் போற்ற ஏற்றம் தந்த நாளாகவும் கந்த சஷ்டி விரதம் ஆறு நாட்களுக்கு அனுட்டிக்கப்படுகிறது.

இவ்விரதம் ஆலயங்களில் சிவாசாரியர்கள் மூலம் தர்ப்பைப்படுண்டு சங்கற்பம் எடுத்து கைக்கொள்ள வேண்டிய விரதமாகும். ஜியப்பசி மாத வளர்டறைச் சஷ்டியிலேதான் குரசங்காரம் நிதழ்ந்தது. மயிலாப்பூர் போன்ற ஊர்களில் கும்பம் வைத்துப் பூஜித்துப் பகவில் உறங்காமல் இரவு முழுவதும் முருக பாராயணம் செய்து ஆறு நாட்கள்லும் விரதம் அனுட்டித்து ஏழாம் நாட்காலை ஸ்நானம் செய்து ஆலயத்ரிசனம் முடித்துப் பாரணை பண்ணுவார்கள். இந்நாட்களில் முருக பாராயணத்துக்கு உகந்ததாக கந்த சஷ்டி கவசம் தேவராய சுவாமிகளால் தரப்பட்டுள்ளது. ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு நிசழ்த்தப்படும் ஆறுகாலப்பூசையைத் தரிசித்தவர்கள் என்னிய தெல்லாம் பெறுவர்.

முசுகுந்தச் சக்கரவர்த்திக்கு வசிட்ட முனிவர் இவ்விரதம் பற்றி யும் மகிமை பற்றியும் உபதேசித்ததால் அளவற்ற பேறுகளை அதனால் பெற்றான். சந்தான வீருத்தி, அளவிலா புகழ் ஞானம், கல்வி,

நெடி 2

செல்வம் ஆகியவை எல்லாம் இவ்விரதத்தால் கிடைக்கும். புவவர் ஒருவர் நைகச்சவையுடன்

“குக்குடத்தைப் பீடுத்தவன் சட்டுக்கை நோக்கக் கூற வீச்வையே” என்றும் வேறுசிலர் “சங்கான் ரீள்ளை சட்டுமீலே மாவறுத்தார்” என்றும் “சட்டுயில் இருந்தால் அகப்பையில் வருக்” என்றும் இதன் பலன்களைப் பகுவர் சட்டுயில்குத்து நாடு சரவண பவனாரின் அருகான் பெறுவோமாக.

ஓம்
முருகா

ஜப்பசி வெள்ளி

பொதுவாகச் சுக்கிரவார விரதம் விநாயகருக்கும் உழையம்மைக் கும் முருகனுக்குமாக அனுட்டிக்கப்படுவது. சித்திரைமாதப் பிரதமை யிலும் ஐப்பசி மாத உத்திரத்திலும் உமாதேவிபார வழிபட்டு விரதம் அனுட்டித்தல் இல்லறத்தவர்களுக்கும் கன்னிப் பெண்களுக்கும் மிகச்சுக்கடி தரும். இதேபோன்று விநாயகரை விரதம் அனுட்டித்துத் தரிசித்தால் விக்கிணங்கள் அகலும். இவற்றுள் ஜப்பசி வெள்ளி விரதம் ஆறுமுகப் பெருமானுக்காக அனுஷ்டிக்கப்படும் போது அவனருளை அள்ளித் தருவான்.

“என்னகுஞ் சிறுப்பின் லிக்க எழுவாக வாரந்தன்னுள் வெள்ளி நான் வீரதந்தானே வீண்ணவர் உலகம் காத்த வள்ளல் தன் வீரதங்கும் ஏற்ற துயரிந்த ஸோர் உள்ள மேல் நினைந்த எவ்வாற் ஒவ்வையின் முடியும் அன்றே”

(கந்த புராணம்)

ஜப்பசி வெள்ளி விரதம் அனுட்டிப்போர் காலையில் நீராடிக் கும்பத்தில் எம்பெருமானை ஆவாகணம் செற்று எழுந்தருளச் செய்து அர்ச்சணையுடன் நக்க ழூழை செய்து தூபதீபம் காட்டி ஆராதித்து பின் ஆலயம் சென்று ஆறுமுகப் பெருமானை அர்ச்சித்து வழிபட்டு இரவு பால் பழம் அருந்தி மறுநாள் அந்தணருக்குத் தான்தரும்

செய்தி 2

செய்து அவர்கள் ஆசோவாதத்துடன் பாரவண பண்ணியவர்களுக்கு என்னியதெல்லாம் முருகனருளால் குறைவின்றி நிறைவாகக் கிடைக்கும். ஒவ்வொருவர் வசதிக்கேற்ப இவ்விரதத்தை அனுட்டிக்கூலாம் ஆனால் ஆலயதரிசனம் செய்து முடிப்பவர்களுக்கு முத்தியும் சுல்லிக்கூம் கிடைக்கும்.

“துள்ளித் தீரியும் மனம் உள்ளடங்க நின் தோத்திரங்கள் அள்ளிக் குடும்பதேன் உடலம் கூத்தாட அகத் கூலவ மெள்ளக் தீர்ந்து தெளிந்து களிர்ந்து விளக்கேற்றினேன் வெள்ளிக் கீழ்மையில் வந்தருள்ளாய் ஞானவித்தசியே”

(அகத்தியர்)

ஏகாதசி

ஏகாதசி சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்குமுறிய நன்னாளாகும். இது நித்தியம், காமியம் என இருவகைப்படும். நித்தியம் நிலையான முத்தி விரும்பி அனுட்டிக்கப்படுவது, காமியம் நிலையாத இருமைப்பயன் கருகி அனுட்டிக்கப்படுவது. ஏகாதசி சிவனுக்குரியது துவாதசி விஷ்ணுவுக்குரியது. வருடத்தில் 24 திதிகளில் பூர்வ ஏகாதசி திதிகளிலேயே இவ்விரதம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஆடிமுதல் கார்த்திகை ஈறாகி மகாவிஷ்ணு மூர்த்தி துயிலிருந்து எனும்புவார். இவ்வெந்துமாத ஏகாதசிகள் விரதத்துக்குக்கந்தவை.

இவ்விரதம் பிடிப்பவர்கள் உபவாசம் இருந்து பக்தி சிரத்தை யோடு இறைவனைப் பூசித்து மறுநாள் துவாதசியில் விஷ்ணு மூர்த்தி வழிபாடு செய்து பழிபாவங்கள் போக அடியவர்களுக்கு அன்னதானம் கொடுத்துப் பாரவண செய்தல் வேண்டும். ஏகாதசிக்கு முன்னாகும் விரத முறையைக் கைக்கொள்ளல் வேண்டும். முறையான அனுட்டான விதிப்படி இவ்விரதத்தைக் கைக்கொள்ளுபவர்களுக்கு நினைத்த அனைத்தும் வெற்றியாய் முடியும் என்பதை புராண இதிகாச வரலாறு களால் அறியக் கிடக்கின்றது. உருக்குமாங்கத மகாராஜா காலத்தில் அவரது அன்னை தற்செயலாக ஒருநாள் உண்ணாமலிருக்க அந்த நாள் ஏதாதசியாக இருந்தமையிலால் மகத்தான பேறுபெற்று தேவ அரம்பயர் பாலம் போக்கு உதவியது. மேலும் பாஸ்டவர் அஞ்சுராத வாச காலத்தில் உண்டு முடிந்த கவசத்தில் இருந்த ஒரு சோற்றுப் பருத்தையைக் கண்ணன் திரெளபதியிடம் வாங்கி உண்ட மாத்திரத்

தில் பசியென்று வந்த துருவாச முனிவரும் சீடர்களும் வயிறாற உண்ணாமலே உண்ட நிலையில் “உண்டகளை தொன்டருக்கும் உண்டு” என்ற நிலையில் இளைப்பாறினார்களாம்.

கார்த்திகை

விளக்கீடு

கார்த்திகை மாதம் வந்தவுடன் விளக்கீடு ஞாபகம் எம் எல்லோருக்கும் வந்துவிடுகிறது. காரணம் வீரதங்களில் முக்கியமானது கார்த்திகை வீரதழுமாகும். இதனைத் திருக்கார்த்திகை, கார்த்திகைத் தீபம், விளக்கீடு என்பல பெயர் கொண்டு அழைப்பார். ‘‘மணவிளக்கு குறுத்து மாலை தொடரி’’ என்பது அகநாநாறு. ஈடு என்பது இடு தலாகலந்து விளக்கு இடுதலை விளக்கீடு என்று கொள்வர். இது சர்வாலயதீபமாகவும் விண்ணு ஆலயதீபமாகவும் கார்த்திகை நட்சத்திரம் கூடிவரும் போது குமாராலய தீபமாகவும் கொள்வர். ஆலயங்களில் மாத்திரமல்லாமல் இல்லங்கள், மடங்கள், ஸ்தாபனங்கள் கல்விக்காலைகள் எங்கும் தீபம் வரிசையாக ஏற்றும் வைபவம் நிகழும். சில ஆலயங்களில் ‘‘சொக்கப்பணை’’ உற்சவம் நிகழும்.

இத்தினத்தில் எல்லாமக்களும் முறையான வீரதம் கொண்டு ஆலயதரிசனம் செய்து தீபங்களு வைபவத்தைத் தொடங்க வேண்டும் அனேகமாக இத்தினத்தில் பூரணை கூடி வருவதால் மகத்துவம் பெறுகிறது. அடிமுடி தேடி அயர்ந்த அயனுக்கு அரிக்கு ஆதியுமந்த முறில்லா அரும்பெரும் சோதியாக எம்பெருமான் தோன்றினாரல்லவா? எல்லோரும் அந்த அரும் பெருங்காட்சியைக் காண ஆவலாயிருக்கையில் பெருமான் அவர்களுக்காக சோதியர்ய்த தோன்றிய காட்சியே இம்மாட்சி பெற்ற தினமாகும். அந்த நினைவால் பார்த்துமிடமெல்லாம் நீக்கமற சோதியான பெருமானை ஆராதனை செய்வதே இதன் தத்துவமாகும். எயது உடல் ஓருமலை பாத்திரமான உள்ளத்தில் காத்திரமான உணர்வாகிய நெய்யை ஊற்றி உயிரெனும் திரியை பிராணன் எனும் வாய்வை நிறுத்தி அறிவுச்சுடறர ஏற்றி இறைவனைப் போற்றுவது பொருத்தமல்லவா? இதனாற்றான் ‘‘பாசம் பரம் சோதி’’, ‘‘சோதியே சுடரே’’, ‘‘கற்பீண் கடந்த சோதி’’ என்றும் ஆராதிக்கின்றோம். ‘‘விளக்கிட்டார் பேறு சோல்லின் மெய் நெறி ஞானமாகும். தீபத்திற்குச் சிறந்தது திருவண்ணர்மலை என்பார்.

தீயதி 2

திருவண்ணாமலையில் அதி உற்சாகமாக இந்த உற்சவம் கொண்டாடப் படும்.

கார்த்திகை — சோமவாரம்

வையமெல்லாம் நிறைந்திருக்கும் மாதா பராசக்தி யைக் கைதொழுது வழிபட கார்த்திகைச் சோமவாரம் உகந்ததானின்றது. அம்பான் அப்பனை வழிபட்டு ஒன்றித்த காரணத்தால் இல்லற மங்கையருக்கு இவ்விரதம் கொள்ளுதல் நல்லதானின்றது. வீடு சிறகும், ஜஸ் வரியம் பெருகும், புத்திர பாக்கியம் கிட்டும்.

கரும்பு முரல் கடிமலர்ப் பூங்குழல் போற்றி
 உத்தரியத் தொட்டி தோழ் போற்றி
 கரும்புருவச் சீலைபோற்றி
 கவுளியர்க்குப் பால் சரந்த கவசம் போற்றி
 இரும்பு மண்ணுழைத் தென்னை
 எடுத்தாண்ட ஏங்கயற்கண் எங்கோட்டி
 கரும்பு மிள நகை போற்றி
 ஆரணை நூபுரஞ் சீலமயுமடிகள் போற்றி

(திருவிளையாடற் புராணம்)

என்று ராராயணம் செய்து மந்திர வடிவாகவும் யந்திர வடிவாகவும் விளங்கும் அன்னை பராசக்தியை “சக்தியும் சிவமுமாய தன்மையில் வலகமெலாம்” என்று சிந்தித்து வாழி கூறி வழிபாட்டில் சாலவும் சிறந்ததே. நவராத்திரி, கெளரிவிரதம் போன்ற மகிழமையை இவ்விரதம் அளிக்கும். ஒவ்வொரு மாதக் கார்த்திகை நட்சத்திரத் தில் முருகனுக்கு விரதம் அனுட்டிப்பதும் சிறந்ததே. முருகன் ஆலயம் சென்று அர்ச்சனை செய்வித்து விரதம் பூண்டு ஒரு பொழுது உணவுடன் இருப்பது சகலபலன்களையும் தரும்.

விநாயகர் சஷ்டி விரதம்

விநாயகர் சஷ்டி விரதத்தைப் பெருங்கதை வீரதம் என்றும் கொள்வர். விநாயக விரதங்களில் சதுர்த்திவிரதம் போன்று இவ்விரதமும் முக்கியமானதே. பார்வதி, விஷ்ணு, இந்திரன் முனிவர்கள்

முதலாணோர் விநாயகப் பெருமானை வழிபட்டுப் பல பேறுகளைப் பெற்ற வரலாறுகள் விநாயக புராணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிரம்ம தேவரால் முனி சிரேஷ்டர்களுக்கு விநாயக பரத்துவமும் விரத பலன்களும் உணர்த்தப்பட்டன. பரத்துவாச முனிவர் ஒரு முறை நீராட நதிக் கரை சென்ற போது அழகிய பெண்ணொருத் தியைக் கண்டு உள்ளம் பேதலிக்கையில் அவருடையதே ஐஸ்லில் இருந்து உதித்தவன் அங்காரகன். ஆதலால் பரத்துவாச முனிவர் அங்காரனுக்கு ஏகாட்சர, சடாச்சர மந்திரங்களை உருடேசித்து விநாயகர் வழிபாட்டும் மகிமையும் எடுத்துரைத்தார். அவ்வண்ணமே ஆயிரம் வருடங்கள் அங்காரகன் கடுந்தவமியற்றி விநாயகபூசை செய்ததன் பலனாக சதுர்த்ததி கூடிய ஒரு செவ்வாய்க் கிழமையில் விநாயகப்பெருமான் அவருக்குத் தரிசனங் கொடுத்து நற்கதி வழங்கினார். ஆதலால் மாசிமாத அபர பட்ச செவ்வா ம்க்கிழமை கூடிய சதுர்த்தியில் முறைப்படி விரதம் தொடர்ந்து அனுட்டிப்பவர்களுக்குப் புத்திர பாக்கியம் கிடைக்கும் என்ற பலனையும் கூறினார். வன்னி இலையும் அறுகம்புல்லும் சாத்தி வழிபடுவர் எல்லா நலன்களும் பெறுவர். சதுர்த்ததி கூடிய செவ்வாயே இதற்குரியது.

இனி கண்டியைப் பற்றி சிந்தியோம். இவ் விரதம் இருபத்தொரு நாட்கள் தொடர்ந்து அனுட்டிக்கப்பட வேண்டியது. இக்காலத்தில் விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான் என்னும் நல்ல செய்தி யைச் சிந்தையில் நிறுத்தி அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி அனுட்டானங்கள் முடித்து ஆசார சீலராய் விநாயகர் ஆலயம் சென்று சிவாச் சாரியின் பூஜை முதலியவற்றில் கலந்து அவர் துணைக்கொண்டு விரதம் அனுட்டிக்கச் சங்கற்பம் செய்து தர்ப்பை பூண்டு காவல் செய்து விரதத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். விரதம் பூண்டதற்கு அடையாளமாகக் காப்புக்கட்டி இருபது தினங்களும் விக்கினேஸ்வரப் பெறுமானை இரண்டு கை முட்டிகளாலும் நெற்றிக் கோட்டியில் குட்டிக்கும் பிட்டு, தோப்புக்கரணம் போட்டு வழிபட்டு பெருமானுக்கு மிகவும் பிரியமான வன்னிபத்திரம் அறுகம்புல் கொண்டு அர்ச்சனை செய்து, அவருக்குப் பிரியமான நாவல் பழம், மோதம், கொழுக்கட்டை நிவேதித்து வழிபட்டு இருபத்தோராம் தினம், மனம் அவர்பால் வயப்பட்ட நிலையில் தலையாரக் கும்பிட்டு வழிமை போல் அர்ச்சனை, நிலேதனம் செய்து வழிபாடியற்றி, இருபது தினங்களிலும் ஒரு பொழுது உணவுடன் இருந்தது போல்லாமல், இருபத்தோராம் நேரம் முழுவதும் கண்ணாங்காது உபவாசம் இருந்து விநாயகர் மகத் துவங்களைக் காதாரக்கேட்டு தீபக் கிரியைகளைக் கண்ணாரப்

நியதி 2

பார்த்து அவனருள் பெற மெய்யுருகி வழிபட்டு மறுநாள் தான்தரும் செய்து பார்க்க செய்தல் வேண்டும். உண்ணால் சபிக்கப்பட்ட விஷ்ணு பெருமான் சாபக்கிமோசனம் பேற்ற தினம் கண்டிப்பெருநாளானாலும். இவ்வழிபாட்டால் பெறும் பலன்கள் அளப்பரியன். பாகும் திரும், தேக்ககம் கிடைக்கும், புத்திர பாக்கியம் இஸ்லஹாய்வு, செல்வம், புகழ், ஞானம் ஆகியவை கிடைக்கும்.

மார்க்கி

திருவெம்பாவை

“கார்த்தருசோலைக் கபாலிச் சரமங்ரந்தான்
ஆதிரைநாள் காணாதே போதியோ பும்பாவாய்”

இது சம்பந்தப்பெருமானின் திருவாக்கு

குருந்த மர நிழலில் அருந்த பசியாய் எழுந்தருளிய பரம் பொருள் உலகிற்குத் தரவல்ல பர முத்தித்துவத்தை மோன நிலையி லிருந்து தானமாக மணிவாசகப் பெருந்தகையை ஆட்கொள்ளும் நோக்கில் தந்தார். தொல்லையிரும்பிறவிச் சூழும் தளை நீக்கி அல்லல் அறுத்து ஆனந்தம் தருவதான திருவாசகத் தேனை உலகம் உய்ய உவந்தளித்தார். மணிவாசகர் அஞ்செழுத்துண்ணையும் பஞ்சப்புல ணடக்கத்தின்மையும் கொண்டவர். மணிவாசகர் வன்மையுடன் இதைக் கடைப்பிடித்து உண்மையுணர்ந்து வாழ்ந்தார். மார்க்கி மாத மகிழ்ச்சியுடன் துயிலுறும் மங்கையரை நெகிள்சியுடன் ஏழுப் பும் பாவனையும் பாவையென்னும் திருவெம்பாவையைப்பாடினார்.

இறைவனே “பாவை பாடிய வாயால், கோவை பாடு” எனப் பணித்தருளிய தன்மையால் திருவெம்பாவையின் நன்மையும் மேன்மையும் நன்கு தெரியும். திருவெம்பாவை விரதம் பெரும் நோக்குடன் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. போக்கும் வரவு மிலா புன்னி யனுடைய ஆதிரைத் தரிசனத்தைப் பார்க்கவே இது முக்கியமாகி றது. சபாநடேசருக்கு வருட்டாந் தோறும் அபிசேகங்கு செய்யப்படும் சுப தினங்கள் ஆறு. அவையாவன தீதிரைத் திருவோணம், ஆணி உத்திரம், மார்க்கித் திருவாதிரை, ஆஜனிச் சக்க பட்ச சதுர்த்துத். புட்பாதிச் சக்க பட்ச ஆந்தைதி, ஆகும். திருவெம்பாவையிலும் நவசக்தியைப் பிரேரித்து வழிபாடியற்றும் முறை குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மஸ்பரிபாகமே இதன் தத்துவம். இவ்விரதம் அனுஷ்டிப்பவர்கள் முறையாகச் சங்கற்பம் செய்து ஆரம்பிப்பார்கள். சிவன் புகழ் பாடி திருவாதிரை ஆருத்ரா தரிசனங்கண்டு விரதத்தை முடிப்பார். சிவனே முழுமுதற் கடவுள் என்ற உண்மையைத் தினமும் சிந்தித்து அஞ்செழுத்தை நெஞ்சமுத்தி உருகி வழி படுபவர்களுக்கு எல்லா நலனும் கிட்டும்.

பிரதோஷாஷம்

பண்ணிய பாவங்கள் கழிய, தோஷம் அகல, எடுக்கும் விரதங் களில் புண்ணிய விரதம் பிரதோஷமாகுக் பிரதோஷ விரத காலங் களில் துயிலஸ், நீராஸல், உண்டல், எண்ணை மிடுதூஸ் பிரயாணம் செய்தல் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. சுக்கிலபட்சம் கிருஷ்ணபட்சம் என்னும் இரண்டு பட்சத்தும் வருகின்ற திரயோதசி திதியிலே சூரிய அல்த மனத்துக்கு முன்முன்றே முக்கால் நாழிகையும் பின்முன்றே முக்கால் நாழிகையும் உள்ள காலமே பிரதோஷம் எனப்படும். சிவபிரான் ஆல காலவிஷத்தையுண்டு நீலகண்டனாகித் தேவர்களைக் காத்த தினம் வளர்பிறையும் திரயோதசியும் சனிக்கிழமையும் கூடியகாலமாதலால் சனிப்பிரதோஷம் விஷேஷமானது. இவ்விரதம் சிவசிந்தனையோடு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு இறைவனை வந்தனை செய்தால் நோய், பசி, பயம், மரண வேதனை, அவமிகுந்தி முதலியவை அகலும். அல்லல் நீங்கச் செல்வம் ஒங்கும். தில்லைச்சிவனடி சேரவழியுண்டு.

ஆலக திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த போது அனல் காற்றுடன் தோன்றிய ஆலகால விஷத்தைக் கண்டு அஞ்சிய தேவர்களைக் காத்தற் பொருட்டுப் பெருமான் தானே அதை ஏற்று அருளினார். இதுவே பிரதோஷ விரதத்தின் மகிமை.

அபிராமிப்பட்டர் வீழா

தை அமாவாசையில் கொண்டாடப் படுவது. சக்தி வழிபாட்டின் சித்திகளைத் தெளிவிக்கும் இவ்விழாவை அம்பாள் ஆலயங்களில் மிகச் சிறப்பாக அடியவர் விரதம் அனுட்டித்து தேவி தரிசனம் கண்டு முடிப்பார். திருக்கடலூர் அம்மை மீது அயராத பக்தி கொண்ட அபிராமிப் பட்டர் ஸ்ரீவித்தியா உபாசனையில் சரியை கிரியை எனும் இரண்டு பாதங்களையும் கடந்துயோக நிலையில் நிற்கின்றார். மக்களுக்கு இவரது செய்கைள் தங்காகத் தெரியவில்லை. சரயோஜி மன்னர்

ரூயதி 2

ஆலய தரிசனத்துக்கு வந்த போது கை அமா வாசைத் திதியன்றே “இன்று என்ன திதி” என்று விளவுகையில் சித்தம் அம்மையை நோக்கியிருந்த பட்டர் ‘‘பெளரணமி’’ என வாக்குத்தவறுதிறார். பின்னர் தன்மொழிதவறு என உணர்ந்து இதற்கு வழிகாட்ட அம்மையை நோக்கி அக்கினிக்கு மேல் இருந்து அந்தாதி பாடி ஆரா திக்கின்றார்.

பட்டர் அன்புக்காக அம்மை அமாவாசை தினத்திலே தன் திருத்தோட்டை ஆகாயத்தில் வீசி பூரண பெளரணமிக் காட்சியைக் காட்டுகிறாள். மன்னனும் மக்களும் அதிசயிக்கின்றனர். பட்டர் காலில் மன்னர் வீழ்ந்து வணங்கி பணிந்து ‘‘அபிராமிப்பட்டர்’’ எனும் பட்டம் அளித்து பவனி வரச்செய்து பல பரிசுகளையும் மானியத் தையும் வழங்கிக் கொரவிக்கின்றார். சக்தியை விதந்து போற்றினாலும் சக்தியையும் சிவனையே வழிபடுகின்றார்கள். ‘‘அருளது சக்தியாகும் அருள்தனக்கு அருளையன்றித் தெருள் சிவமில்லை அந்தச் சிவமின்றிச் சக்தியில்லை’’ என்பது சைவசித்தாந்தம். ஆகவே அடியவர் பெரு மக்கள் இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து சிவசக்தி வழிபாடு செய்தல் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்றே.

திருவிளக்குப்பூசை

தெய்வத்தைத் திருவிளக்கில் எழுந்தருளச் செய்து பூசை செய்தல் இவ்விரதத்தின் மகிமையாகும். சிவன் சோதிவடிவாய் தோன்றியது அறிந்ததே. தேவர்களின் ஆணவத்தையடக்கத்தேவியானவள் பேரொளி வடிவமாகத் தோன்றியதை உபநிடத்தங்களில் காணலாம். அக்கினி, வாயு, இந்திரன் ஆகிய தேவர்கள் முன்தோன்றிய பெருஞ்ஜோதியே உமாபதி எனக் கேநோபநிடதம் குறிப்பிடுகின்றது. அக்கினியின் ஏழு நாக்குகளும் தேவியின் ஏழு அம்சங்களென முன்டோகபநிடதம் குறிக்கின்றது. சித்திரைமாத நவமியுடன் வெள்ளியன்று தேவி ஜோதியாய் தோன்றி அனைவரதம் அருஞும் புவனேஸ்வரியாக கன்னி வடிவமாகக் காட்சி தந்தாள் என்பது தேவிபாகவத விபரணை, சுமங்கலி பூஜை என்றே எடுக்கும் விழா இது. திருவிளக்குப் பூசை சாக்த சமய வழி பாட்டு முறையைத் தழுவியதாகத் தெரிகின்றது. முறையாக இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து ஆலயம் சென்று அந்தணர் துணைக் கொண்டு ஆவாகித்து திருவிளக்கை எடுத்து ஈஸ்வரி சன்னிதானத்தை வலம் வருதல் சகல சௌபாக்கியங்களையும் பெறுவதற்கு வழிகாட்டும். இல்லற உறவு, புத்திரப்பேறு இனிய வாழ்வுப் பலன்களுமுண்டு.

நவக்கிரக வணக்கம் - விரதம்

திருமுறைகளும் ஒரு மறையே. குறைவற்ற வாழ்வுக்குத் திருமுறைப் பாராயணம் சிறந்த பயன் தரும். காதலாகிக் கசிந்து கண் வீர் மலக எவர் இதை முறைப்படி ஒதினாலும் வாழ்வில் நிசிதலைத் தவிர்க்கலாம். திருமுறைகளைத் தெரிந்து ஒதின் சுக போக வாழ்வு கிடைக்கும், சோறும் கூறையும் கிடைக்கும், காசு கிடைக்கும், நவக்கிரக தோஷம் நீங்கும், முத்தி கிடைக்கும். விரதிகள் தோற்கும்போது எந்த மூர்த்தியைச் சிந்திகிறார்களோ அந்த மூர்த்தியை வந்திக்கூடும் போது ஏவைக்குசிய துதிகளைப் பாராயணம் செய்வதால் சீரான வங்கவப் பெதலாம் என்பது அனுபூதி மாண்கள் கருத்தாகும்.

அப்பரும் சம்பந்தரும் சந்தித்த போது கோள்கள் தரும் விவாதம் வந்த போது “வேயுறு தோழிபங்கன்” எனும் பதிகம் பாடிச் சித்தம் பெற்ற வரலாறு அறிந்ததே. சம்பந்தர் தானும் அருளிதம் மக்களும் பொருள் தெளிய உணரவைத்தார். அதனாலேயே கோள்களை அறுக்கும் பதிகமாயிற்று. காமகோடி பீடாதிகள் நவக்கிரக வணக்கத்தையும் கோளரு பதிக ஆராதனையையும் மிக வலியுறுத்தியுள்ளார். ஆதலால் விரதிகள் கோள்களால் நலியுறும் போது கோளரு பதிக ஆராதனையையும் நவக்கிரக வழிபாட்டையும் தவறாது கடைப்பிடித்தால் “தலைக்கு வருவது தலைப் பாகையுடன் போகும்” என்பது தின்னன்.

நவக்கிரக காரர்களில் சனீஸ்வரன், அங்காரகன், குரு, ராகு, கேது ஆகியவர்களில் அதிகம் கவனம் எடுத்துள்வேண்டும். நட்சத்திரங்கள் 27, இராசிகள் 12, கிரகங்கள் 9. ஆகவே மனித வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில் சுழற்சி ஏற்படும் போது இந்த ஞாலத்தின் கால மாற்றத்தில் இவர்கள் தொழிற்பாடு அதிகம். அட்டமத்தில் சனீஸ்வரனும் குருவும் சுஞ்சரிக்கும்போது ஏற்படும் சுஞ்சலங்கள் அறிந்ததே. இவற்றைப் போக்க பிராத்தனையைத் தவிர வேறு வழியில்லை. பூர்வபக்க சுபநேரம், ராகு காலத் தவிர்ப்பு, சித்தம் அமிர்தசித்தம் கூடிவரும் நேரங்களை அனுசரித்து கருமங்கள் தொடங்குதல் ஆற்றுதல் சிறந்த பலனளிக்கும்.

மெய்யன்பார்கள் நவக்கிரகங்களுக்கு விரதம் அனுட்டித்து அவர்கள் துதிபாடி அர்ச்சனை செய்து புசித்தல் மிகவும் நன்று. சூரிய எழுற்

நீயதி 3

சிக்கு குரிய நமஸ்காரம் நன்று. இதேபோல் ஓவ்வொருவரையும் அவர்களுக்குமிய தினத்தில் பிரிதி செய்தால் வாழ்வில் தடைகள் ஏற்படா. என்னியகருமங்களும் வெற்றியைத் தரும் என்பது அறிஞர்-அவதானிப்பாகும். உதாரணத்திற்கு ஒரு வரலாறு. ஸ்ரீபரததுவாசரின் தேசஸ்லீல் உண்டான அங்கூரக்கண பூமாதேவியே வளர்ந்தான். உக்கிரமான உடலுடன் சிவந்த நிற்த்தை உடையனவாதலால் பரத்துவாசர் பஞ்சாரி மந்திரத்தை உபதேசித்தார். இருந்தும் அங்காரகன் தலங்கள் பலவற்றைத் தரிசித்து ஈற்றில் வைத்தில்வரன் ஆலயம் சென்று நீண்டதவம் பூண்டு பெருமானை வழிபடுகையில் பெருமான் காட்சிகொடுத்து அமர வாழ்வு கேட்டதனால் அவ்வாறே பெருமானும் வானில் நட்சத்திரமாகவும் கிரகங்களில் ஒன்றாகவும் தங்கும் வரமருளினார். நவக்கிரகத்தில் ஒருவராக அமர்ந்த அங்காரகன் மூன்றாவது தொடரில் வருகிறார். ஜாதகத்தில் இலக்கணத்திற்கு 2, 4, 7, 8, 12 ஆகிய இடங்களில் இருந்தால் பெரும் தோழுத்தை உண்டாக்குவர் என்பர் சோதிட வல்லுனர்கள். ஆகவே விரதங்களில் நவக்கிரக விரதமும் முக்கியமானதாக அடியவர்கள் எடுத்து ஆராதனை வழிபாடு செய்வது வாழ்வில் தாழ்வைத் தவிர்க்கலாம்.

‘நானென்செயும் வினைதானென்செயும் எனைநாடுவந்த கோள் என்செயும் கொடுங்கூற்றென்செயும் குமரேசர்கிழுதானும், சிலம்பும், சதங்கையும், தண்டையும், சண்முகமும் தோனும் கடம்பும், எனக்கு முன்னேவந்து தோன்றிடுனே’

(கந்தர் அலங்காரம்)

இனுவில் சிவகாமி அம்மன் தேவஸ்தான திருமஞ்சத் திருப்பணி

அன்புடையீர்

சிவகாமி அம்பாளுக்கென ஓர் புதிய சித்திரத் திருமஞ்சம் அமைக்கும் திருப்பணி வேலைகள் நடைபெறுகின்றன.

பல இலட்ச ரூபா செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட இருக்கும் இந்த பணிக்கு அடியவர்கள் தம்மாலியன்ற நிதியுதவி அளித்து ஊக்கம் அளிக்குமாறு வேண்டுகின்றோம்.

நிதி குறைந்தவர் காக்கள் தாரீர்!

நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்!

அதுவுமற்றவர் வாய்ச் சொல் அருளீர்!

திருமஞ்சத் திருப்பணி கைப்

சிவகாமி அம்மன் தேவஸ்தானம்

இனுவில் கிழக்கு, இனுவில்.

ஆலய வழியாடு

ஆலய வழிபாட்டுமுறை அன்பர்கள் நன்று அறிந்ததே. வழி பாட்டு அவசரத்தில் முக்கிய விதிகளை மதியாது அல்ல ஒறுபவர் கருக்கு இது உதவிபுரியும் என்பதால் தெரிவிக்கவேண்டியுள்ளது. ஆலயம் உண்பதே ஆலயமாயிற்று. ஆன்மா லயப்பட்டு இறைவன் வழிபாட் உறுதியான இடம் ஆலயமே.

**“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்றுவிடற்கு”**

எனும் வாக்கை நோக்கினால் எல்லாம் புரியும். தெரிந்ததை வைத்துத் தெரியாததை உணரப்பழகினால் எல்லாம் தெளிவாகும்.

செம்மலர் நோன்றாள் சேரலொட்டா
அம்மலஸ் கழீஇ யன்பரோடு மரிகி
மாலற நேய மலிந்தவர் வேடும்
ஆலயந்தானும் அரனைத் தொழுமே

(சிவஞானபோதம்)

ஆலயம், சிவஞானிகள், இருதயம் இம்முன்றையும் சந்தித்தால் இறைவனை நேரில் சந்தித்த சித்திகிடைக்கும். இம்முன்றில் சந்திக்கவும் இருந்து சிந்திக்கவும் எளியது ஆலயம் ஒன்றே. கிடைத்ததைத் தவறவிடலாமா? பார்க்குமிடமெல்லாம் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளை ஆலயம் சென்றுதான் தரிசிக்க வேண்டுமா? எனும் வினாவுக்கு பார்க்குமிடமெல்லாம் நிலத்தின்கீழ் நீர் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் கிணறு வெட்டி நீர் எடுக்காமல் அதைப்பெற முடியுமா? என்று சிந்தித்தால் விடை தடையின்றிக் கிடைக்கும். இறைத்தியானதாகம் ஆலயத்தில் கிடைக்கிறது, நீர்த்தாகம் கிணற் றிலே கிடைக்கிறது. ஆகவே அன்பர்கள் தூய சிந்தையராகி துயி வெழுந்தவுடன் முறைப்படி ஸ்நானம் செய்து தோய்த்துலர்ந்த ஆடை கட்டிப் “புண்ணியம் செய்வார்க்கு பூவண்டு நீருண்டு” என்ற வாக்கியத்துக்கு அமைய பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றி ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்றாகின்றது. பூமாலை புனைந்தேத்தி வழிபாட் நினைப்பவர்கள் நிலத்தில் வீழ்ந்த பூ எடுத்துத் தோட்டுதல்

நியதி 4

கண்டிப்பக்கத் தயிர்த்தல் வேண்டும். உற்சவகாலங்களில் விரதம் அனுஷ்டிப்பதே முறையான வழிபாட்டிற்கு உகந்ததாகும். சமயம் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளே ஆலயத்தில் நடைபெறுவதை அன்பர் கள், விரதிகள் ஊக்குவித்தல் வேண்டும். தவறின் ஐம்புலன்டக் கம் கெட்டு உளம் வெம்பும் நிலைக்குத் தள்ளிவிடும். சிவாசாரியர் துணைகொண்டே எதையும் செய்ய வேண்டும் ஏனெனில் அவர்கள் ஒழுக்கமே எமக்கு விழுப்பம் தரும். முப்போதும் திருமேனி தீண்டும் பேறுபெற்றவர்கள் அல்லவா?

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம் வள்ளல் பிராணார்க்கு வாய் கோபுர வாசல் என்பர் தத்துவஞானி. இல்லறத்தையும் துறவறத்தையும் வளர்க்க வல்லது ஆலயம். கோபுரம் முதல் மண்டபம் வரை தத்துவங்கள் நிறைந்ததாகவே ஆலயங்கள் அமைகின்றன. கோபுரம் ஸ்தால விங்கத்தை உணர்த்துகின்றது. ஆலயம் தாய யோகியின் சரீரத்தின் கலன் அமைந்துள்ள தத்துவங்களையே விளக்குகின்றது. சௌடிமரம் பிராணாவாயுவை நடுநாடியாகிய ஈசம்பந்தியில் அசைவற்று நிறுத்தும் தியானத்தை உணர்த்துகின்றது. கோயில் உள் இருக்கும் ஜிந்து பிரகாரங்களும் அள்ளமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயம் எனும் ஜிந்து வித கோசங்களையும் குறிக்கின்றது. முன்று பிரகாரங்களும் ஜிந்து கோசங்களிலான ஸ்தால, ஆட்கா, காரணம் எனும் மூவகைச் சரீரங்களை விளங்குகின்றன. இதற்காகவே மும்முறை அன்றி ஜிந்து முறை கோயிலை வலம் வருதல் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. கர்ப்பகக் கிரகம் மூலமுர்த்தியின் இடம். அருபியாகிய கடவுள் ருபியாகுறுடம். கடவுள் அருட்சக்தியை அதிட்டிக்கச் செய்யும் தத்துவமேயிது.

**“காயமே கோயிலாகக் கழிமன மழுமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணியிலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறைய நிரமைய வாட்டில்
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்ற விக்காட்டினோமே”**

சிவாலய தரிசனவிதி நாவலர் ஜயா காலந் தொட்டு சகலரும் அறிந்ததே. இருப்பினும் இறைவன் சந்திதியில் உறைஞ்சி நிற்கும் போது அமைதி வேண்டும், மனதில் உறுதி வேண்டும், வாக்கினில் இனிமை வேண்டும், சாந்திவேண்டும் என்பதற்காக மீண்டும் உற்று நோக்க வேண்டியதாகின்றது. ஆலய வழிபாட்டில் சிவ சிஸ்ளம் தரித்தலும் சிவநிதிநை ஒழித்தலும் அவசியமாகின்றது. ஆலயப் பிர

திட்டையில் ஐந்து முக்கிய பிரிவுகளாக கண்ணிறத்தல், விக்கிரக சுத்தி, மந்திரம் முதலியவற்றை நியமித்தல், தேய்வாவாகனம், கும்பாபி ஷேகம் ஆகியவை இடம் பெறுகின்றன. இவற்றைத் தரிசித்தல் எக்காலத்துக்கும் நன்மைபயக்கும் ஆலயவழிபாட்டின் முக்கிய அமசம் இதுவே. உற்சவகாலங்களில் முறைப்படி பிரதட்சனம் செய்வது நன்று. அதுவும் அபிஷேக காலத்தில் உட்பீரகாரத்திலே பிரதட்சனம், நூல்காரம் முதலானவை செய்தல் தவிர்க்க வேண்டும். பலிபீடத்துக்கு இடையில் போகாக்காது. நந்திதேவர் அனுமதியுடன் மூர்த்தி வணக்கம் செய்தல் வேண்டும். விநாயக வணக்கம் செய்த பின்பே மூலமூர்த்தியை வணங்க வேண்டும். தோத்திர பாராயனம் செய்து அர்ச்சனை செய்தல் வேண்டும்.

பலிபீடத்தின் அருகிற சென்று நம்மிடமிருக்கும் காமம், குரோதம், உணோபம், மோகம், மதம், மாநாட்சியம் எனபவற்றைப் பலி கொடுத்ததாக உறுதிபண்ண வேண்டும். விநாயக தரிசனத்தில் தேங்காய் உடைத்தல் ஏன்? நாம் செய்த குற்றங்கள் பாவங்களாக உருண்டு திரண்டு உருக்கொண்டு நிற்கின்றதாகத் தேங்காயைப் பாவித்து விநாயகர் வணக்கத்தால் அது உடைந்து சிதறியதாகக் கொள்வதற்காகவே.

ஆலய வழிபாடு முடிவுற்றதும் பிரசாதம் பெற்று சண்டேசரர் சந்திதி அடைந்து இவர் எப்போதும் சிவத்தியானத்தில் இருப்பவர் ஆதலால் அவரைத் திருப்ப மூன்று முறை தட்டி அவர் நம்மைப் பார்ப்பதாய் மதித்து தரிசன பலன் கேட்டு வணங்கி தீர்த்துத் சண்டேசரர் சந்திதிக்கும் இடையில் போகாமல் வருதல் வேண்டும். சிவனடியார் சுமங்கலிகள், கு, ஆசிரியர், அந்தனர் ஆகியவர்கள் நிற்கும் போது தவிர்தல் நன்று.

வழிபாடு மூர்த்திக்கு உகந்த தோத்திரம் பாடுதல் முறையாகும். ஆலய வழி பாட்டிஸ் களீஸ்வர வணக்கம், நவக்கிரக வணக்கம், வைரவர் வணக்கம் சண்டேசரர் வணக்கம் ஆகியவை தவறுதல் காடாது. ஆயர் வழிபாடு துவிர்த்தல் வேண்டும். ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்க, காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்க, ஆராதனை பூசை முதலியவற்றில் அன்புடன் கலந்து, தென்புடன் வெளிவருவது தெளிவான சிந்தைக்கு வழிகாட்டும்.

அபிஷேக காலங்களில் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியான தீபஞ்சாதனை களையும் காதுக்குக் குளிர்ச்சியான மந்திர தோத்திரஸ்களையும் புலன் டக்கிக் கேட்கினும் பார்க்கினும் நலம் பல கிடைக்கும். பூஜையில் ஐந்தொழில் விந்தையும் உண்டு. அசிடை சம் படைத்துவையும்

நியதி 4

நெவேத்தியம் காத்தலையும் பலிபோடுதல் சங்காரத்தையும், தீபம் திரோபாவத்தையும், ஹோமம் அனுக்கிரகத்தையும் குறிக்கும், ஆகவே அபிஷேகம் செய்வித்தல், கலந்து கொள்ள, ஆன்மாவின் நலத்துக்கு வழி செய்யும்.

கும்பத்தை மூர்த்தியில் அபிஷேகித்து மகாஅபிஷேகம் விழேட்டிசை செய்தல் கும்பாபிஷேகப் பூர்த்தியாகும். அபிஷேக காலங்களில் மூலமூர்த்திக்கு அபிஷேகம் அலங்காரம் நெவேத்தியத்துடன் சோடச உபசாரம் தீபஷோடசோபசாரம் செய்வது வழை அத்துடன் இம் முறை பழையானதும், ஷோடசோபசாரம் என்பது;

1. ஆவாகனம்	2. ஸ்தாபனம்	3. பாத்யம்	4. ஆசமனம்
5. சுர்க்கியம்	6. அபிஷேகம்	7. வஸ்திரம், சந்தனம்	
8. புஷ்பாலங்காரம்	9. தூபதீபம்	10. நிவேதயம்	
11. பலி	12. ஹோமம்	13. நித்யோத்தலவம்	
14. கேயம் வாத்யம்	15. நிருத்தம்	16. உத்வாஸநம்	
என்ற பதினாறும் ஆகும்.			

அஜிதா கமத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட 16 தீபங்களும் “தீபஷோடசோபசாரம்” பொருளும் பயனும் கீழே:-

1. தூபம்	உற்சாகத்தைத்தரும்
2. ஏகதீபம் (உருக்களி)	விழிப்பைத்தரும்
3. அலங்காரதீபம்	சாம்ராஜ்யத்தைத்தரும்
4. நாகதீபம்	லோகாதிபத்யம்தரும்
5. விருஷ்பதீபம்	அரசைஅளிக்கும்
6. புருஷாமிருகதீபம்	வயிற்றுவலிநீக்கும்
7. குல தீபம்	ஜலகண்டத்தைத்தடுக்கும்
8. ஆமைதீபம்	ஜஸ்வரியத்தைக்கொடுக்கும்
9. கஜதீபம்	ஆயுளைக்கொடுக்கும்
10. சிம்தீபம்	விலங்குபயம் நீங்கும்
11. வியாக்கிரதீபம் (புலி)	சோபையைத்தரும்
12. கொடிதீபம்	புத்திரப்பேறுக்கும்
13. மழுரதீபம்	சாம்ராஜ்யமளிக்கும்
14. பஞ்சதட்டுடுடன் கும்பதீபம்	காவல்தரும்
15. நகாத்ரதீபம்	சௌல்வாக்குத்தரும்
16. மேருதீபம்	

இவ்வகைத் தீபங்களைக் கண்குளிர கண்டு வாழ்வு மிலிர விரதி களை வாழ்த்துகிறோம்.

மகோற்சவம்

“மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் உயன்மதி குடும்
அண்ணலார்தயார் தமை அழுது செய்வித்தல்
கண்ணினால் அவர் நல் விழாப் பொலிவு கண்டார்தல்
என்பது சேக்கிழார் பெருமான் திருவாக்கு

சௌவாலயங்களிலே நல்விழாப் பொலிவினை ஆண்டு தோறும் நாம் கண்டு மகிழ்கிறோம். இத்தகைய உற்சவங்களை வருசோற் சவம், மகோற்சவம், நெமித்தியோற்சவம் என அழைப்பர். ஆலயங்களில் ஏன் இத்தகைய உற்சவங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன? உற்சவம் கண்டால் மேலான பதவி கிடைக்கும். உத் எனில் ஞானம், சவம் எனில் போக மோட்சம். உத் + சவம் என்பது உற்சவமாயிற்று. ஆதியிலே சிவபெருமானை நிந்தித்த தக்கனுடைய யாகத்தில் அவிப் பாகமுண்ட இந்திரன் முதலான தேவர்கள் வீரபத்திரக்கடவுளாலே தண்டிகப்பட்டு யாகாதி கருமங்கள் அழியப் பெற்றாலும் நீங்கா துற்ற பெரும் பாவ முடையவர்களாயினர். அவ்வீரபத்திரக் கடவுளிடத்தே அருட்டிரசாதம் பெற்ற அவனைர், இராக்கதர் முதலியோரால் துன்புறுத்தப்பட்டு பலகாலம் அல்லவுற்றனர். அப்பாவ கன்மம் முடியுமெல்லையில் அவர்கள் துன்பத்தினின்று நீங்கவும் அரக்கரை ஜெயிக்கவும் இடைவிடாது இறைவனைத் துதித்ததேவர்கள் சிவயாக மாகிய மகோற்சவத்தைத் தொடங்கினார்கள். அதன் பயனாகச் சகல துன்பங்களும் நீங்கப் பெற்றனர். சிவபெருமான் பொருட்டாகத் தொடங்கப்பட்ட உற்சவம் அவருடைய சக்திகளான உரித்திகட்டும் அவ்வரிமையால் நடைபெறுவதாயிற்று. உற்சவம் பஞ்சகிருத்தியத்தை னிளக்கி நிற்கிறது. ஆன்மாக்களின் பாசபத்தங்களை நீக்கி, துன்பம் போக்கி, முத்தி கொடுப்பது என்பது போன்ற பொருள் தருவதாக ஆகமங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சகிருத்தியமும் விவதிடசை யும் ஆன்மாக்கள் பாசத்தை நீக்கி முத்தியடைவதையே தோக்காகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

நான்தோறும் செய்யப்படுவது நித்தியோற்சவம். திதிநட்சத்திரம், சங்கிராந்தி, விஷவம், அயனம் முதலி ய புண்ணிய காலங்களில் ஒன்றைத் தீர்த்த நாளாக நியயித்து அதன் முன்னே குறிக்கப்பட்ட ஒரு தினத்திலே தொடங்கி வருஷத்தோறும் செய்யப்படுவது கையித்

நியதி 5

தியோற்சவம். இஷ்டசித்திப் பொருட்டு எவராவது வேண்டப்படும் பொழுது செய்யப்படுவது காமியோற்சவமாகும்.

விவபெருமான் ஜந்தொழில்களையும் செய்து உயிர்களைக் காக்கும் முறையைத் திருவிழாக்கள் வெளியிடுகின்றன. இவற்றுள் கொடி யேற்றம் வரையுள்ள கிரியைகள் படைத்தலையும், வாகனத் திருவிழாக்கள் காத்தலையும், தேர்த்திருவிழா அழித்தலையும், மெளனோற்சவம் மறைத்தலையும், தீர்த்தம் அருளலையும் குறிக்கும். முதல் நாள் சர்வரத்தை உண்டாக்குதலையும், இரண்டாம் நாள் நல்வினைத் தீவினையைப் பயன்படுத்தலையும், மூன்றாம் நாள் முக்குணங்களை எழுப்புதலையும், நாலாம் நாள் உட்கருவிகளை முயற்சிப்புத்தலையும், ஜந்தாம் நாள் ஞானேந்திரியங்களை வசப்படுத்தலையும், ஆறாம் நாள் ஆசை முதலியவைகளைக் கொடுத்தலும், ஏழாம்நாள் எழுவனை மந்திரங்களை புதித்தலையும், எட்டாம்நாள் பாசஞானம் நீக்குதலையும், ஒன்பதாம்நாள் மும்மலங்களையும் கொடுத்தலையும், பத்தாம்நாள் சிவானந்தத்தைக் கொடுத்தலையும் குறிக்குமென்பர். பத்து நாட்களுக்கு மேற்பட்ட உற்சவ காலங்களில் இத்தொழில் அமையத் தக்கதாக வகுத்துக்கொள்வர். உற்சவங்களில் பலபேதங்களையுடைய நைமித்தியோற்சவமே ஈண்டு மகோற்சவமெனப்படும்(மகாதூற்சவம்) மகோற்சவம். இந்த நைமித்தியோற்சவம் நித்திய பூசாதுகளில் நேருங்குற்றங்கள் தீர்ச் செய்யப்படும். ஆகவே நைமித்தியோற்சவம் ஒருவித குறைவுமின்றி முறையாகச் செய்யப்படவேண்டியது இன்றி யமையாததாகின்றது. இந்த உற்சவதுக்கான கிரியையின் பல அம்சங்களாயுள்ளன. அவை சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், கிரோபவம் அனுக்கிரகம் என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்களாய் அமைந்துள்ளன.

இனி திரோதான சத்தியமான கொடிச் சிலையிலே ஆன்மாவாகிய இடபத்தைத் தீட்டி மும்மலங்களாகிய முப்புரிக் கவிற்றுடன் சேர்த்துக் கட்டுதலாகிய இலை, ஆன்மாக்கட்டு பாசம் நீக்கி முத்தி அளிக்கும் பொருட்டு உடனின்றுகும் திரோதான சத்தியசத்தால் தன்மயோகம் புசித்தற் பொருட்டாய்ச் சென்னம் வேண்டுதலின் சிருஷ்டி கிருத்தியமாம். ஆகவே துவஜா ரோகணம் (கொடியேற்றம்) சிருஷ்டி கிருத்தியமாகும். பாசங்களில் ஓன்றாகிய ஆணவ மலருபமாகிய பலி பீடத்தில் ஆன்மாக்களைப் பந்தித்த ஆணவ நோய்க்காம் அருமருந்துணவாக, பிராரத்த அனுபவச் செயலாக இடப்படுதலால் பலிதிதி கிருத்தியமாகும். துஷ்டநிக்கிரக மாதவினால் மிருகமாத்ரோற்சவம் சங்கரா கிருத்தியமாகும். தூலரூபமயமான மஞ்சளாலாய குக்குமரு

நியதி 5

பமான குர்ணம் சாத்தப்படுதலாகிய குர்னோற்சவம், தூலதேகாந்தத்திலே குக்கும் தேகத்துடன் இருவினைப் போகங்களை அனுபவிக்கச் செய்து அவற்றிலெழுத்துதலால் திரோபவ கிருத்தியமாகும்.

ஆண்மாக்கட்கு பாகம் வருவித்து (திரோதான சத்தியாய்) உடனின்ற ஆதிசத்தி அருட்சக்தியில் அயிழ்ந்து தலையும் அங்ஙனம் பக்கு வப்பட்ட ஆண்மாக்கள் அவ்வருடச்சத்தியின் அந்தர்ப்பவித்தலையும் அவ்வருடபிரசாத விளக்கத்தால் ககாதீத முத்தியின்பமாகிய பெருவாழ் ஏறுதலையுங் குறிப்பிடுதலால் தீர்ததோற்சவம் அனுக்கிரக கிருத்தியமாகும். இதிலே அஸ்திரதேவர் சத்தி குணங்களையும் தீர்த்தம் அருட்சத்தியமயமாகவும் உற்சவ நாயகர் பரமசிவமாயும் அமர்ந்திருத்தலாலே அஸ்திரதேவ தீர்த்தம் ஆதிசத்தி அருட்சத்தியில் அயிழ்ந்துதலையும், மானுட தீர்த்தல்நானம் அவர் அருட்சத்தியில் அந்தர்ப்பவித்தலையும் அச்சமயத்திற் செய்யும் சவாமி நரிசனம் முத்தியின்பம் பெறுதலையும் குறிப்பிடுவனவாம்.

விரதிகள் கொடியேற்று நாளிலே விரதம் அனுட்டிக்கத் தொடங்குதல் வேண்டும். புண்ணியாகம் பின்னையார் பூசை முடித்து அத்திரதேவரட்சா பந்தனமும் அத்திரதேவர் பூசையும் கொடிமராட்சாபந்தனமும் கொடிமரப் பூசை செய்து கொடிமரத்திலே கும்பாபிஷேகமும் செய்து சிவனை ஆஹாகித்து பின் கொடிச் சிலையைக் கொடிமரத்திலே கயிற்றிலே கட்டிக்கும்ப தீர்த்தம் தெளித்துக் கொடிப்படத்தில் இடப தேவரைப் பூசிக்க பின் சகல தேவர்களையும் அழைத்து அவர்களுக்கு கீர்த்தனாஞ்சவி தோத்திராஞ்சவி செய்த பின் பிராமணர்களுக்குத் தானங் கொடுத்து விநாயகருக்குத் தேங்காய் உடைத்துக் கொடியேற்றப்படும்.

கொடிமரம் சிவனையும், கொடிச்சிலை ஆண்மாவையும், கயிறுபாசத்தையும் குறிக்கும். ஐந்தொழில் தத்துவமே கொடியேற்றத்தேர் தீர்த்த உற்சவம் சுற்றாக உள்ள காலங்கள் விளக்கும். தேர் என்பது யாக்கை தேரோட்டம் என்பது வாழ்க்கை, தேரின் அங்கங்களை ஆறாகப் பிரித்தார்கள். 1. நான்கு சக்கரங்கள் 2. கீழ் அண்டம் 3. தட்டு அல்லது பீடம் 4. மேல் அண்டம் 5. கலசம் 6. குடை சரியை, சிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு படிகளில் மனித வாழ்க்கை பரிபூரணத்துவம் பெறப்பேண்டும். இந்த நான்கு படிகளையும் நான்கு சக்கரங்கள் குறிக்கின்றன. ஆசா பாசங்காஞ்மமனோமயங்களும் நம் வாழ்வில் குறுக்கிடாதிருப்பதைக் காட்ட, இதைத்தடுக்க சறுங்குக் கட்டுத்தகள் உதவுகின்றன. தேரின் கீழ் அண்டத்

நீயதி 5

தில் உள்ள பல்வேறு சீத்திர சிற்பங்கள் காம விசாரத்தை விளக்கு பவையாகவும் இருக்கின்றன. மனித வாழ்க்கையைச் செல்லென அரிக்கும் தன்மைகளை நீக்கி நாம் மேலே உயர்ந்த நிலையடைய வேண்டும் என்ற நோக்கை இது ஊக்கும். மூன்றாவதாகிய தட்டி நமது இதயத்தைக் குறிக்கும். அங்குதான் தேரோடும் இறைவனைச் சீரோடு ஆவாகனம் செய்கிறோம். யாக்கையை இயக்கும் உயிரின் தன்மையைக் குறிக்கின்றது. தேரின் மேல் அண்டம் வாழ்க்கையின் உண்ணத் தீவிட்சியங்களைக் குறிக்கும். கலசம் மனிதனின் பெறுபேறான ஜென்ம சாபல்யத்தைக் குறிக்கும். குடை ஆத்ம சாந்தி என்ற நிழலைக் குறிக்கும். ஆகவே தேர்த்திருவிழா காணுவது மிக முக்கியமாக அமைகிறது. தீர்த்தம் வாழ்க்கை அம்சங்களைப் பூர்த்தியாக்கின்றது. பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தும் வழி கிடைக்கும். அருள் கிடைத்தால் இருள் நீங்கத்தானே வேண்டும்.

விரதிகளுக்கு இத்தரிசனத்தால் அவமிருந்து, வறுமை நீங்கும். துவசத்தம்பப்பவி அன்னத்தை நியமாசாரப்படி நின்று பெற்றுப்படுகித் தால் புத்திர பேறு கிட்டும். தீராத நோய் தீரும். உற்சவம் கொண்டருளும் போது மூர்த்தியின் பின்னே மனம் வாக்கு காயம் எனும் மூன்றும் உருகி வழிபட்டுத் தியானத்துடன் துதிபாடிச் செல்வோர் தாம் நடக்கும் ஒங்கொரு அடிக்கும் அஸ்வமேததயாகப் பலன் பெறுவார். அங்கப் பிரதட்சணம் செய்வோர் தீவினைகள் அகலும். பிரமஹத்தி தோழும் நீங்கும்.

உற்சவ காலங்களில் சுவாமி வெளிவிதி எழுந்தருளிப் பவனி வருவது இந்த அவனியில் கிடைத்தற்கரிய காட்சியாகும். வேதபாராபணம் போல் திராவிட வேதமும் பாராயனத்துக்குரியதே. இப்பேரே மில் காட்சியை மண்ணவரும் விண்ணவரும் கண்டு தொழுவார். வெளிவிதி சுவாமி எழுந்தருளும்போது ஆலயமுன்றவில் பிரம்மாவையும், விதியின் எட்டுத் திக்குகளிலும் அட்ட திக்குப் பாலகர்களையும், அழைத்து பண்ணோடமைந்த திருமுறைகளோதி அவர்களை மகிழ்வித்தறும் ஒரு முக்கிய பாரம்பரியமாகும். உற்சவகாலங்களில் ஆசாரசீலர்களுக்கொண்டு திருமுறை ஒதுவித்தல் கடமையாகும். ‘‘பண்ணொன்ற இசைபாடும் அடியார்கள் குடியாக’’ ‘‘பந்தமார் தமிழ் பத்தும் வல்லவர் பத்தராகுவாரே’’ ‘‘இன்னிசையாற் பாடவல் ஜோர் இருதிலத்திலீசனென்னும் இயல்பினனோ’’ என்று திருமுறைகளில் உரைக்கப்பட்டுள்ளன. திருமுறைகளை ஒருவரேனும் பலரேனும் கூடிப் பண்ணுடன் பாடிச் சுவாமிக்குப்பின் செல்வதால், போற்றி கூறுதலால், உடல், உளத் துய்மமைப்பெறுவதோடு ஆத்ம நலனும் கிடைக்கும்.

ஆலயங்களில் பன்னிரு திருமுறைகளும் ஒதுவதே வழிமை. இதையே தற்காலத்தில் குறைத்து பஞ்சபுராணம் ஒதுகிறார்கள். பாரதத்தில் உள்ள ஆலயங்களில் பஞ்சபுராணமும் ஒதுகிறார்கள், பன்னிரு திருமுறைகளும் ஒதுகிறார்கள். இதையும் குறைத்து தேவாரம் புராணம் மாத்திரம் ஒது நிறுத்துவது சரியானதல்ல என்று கருதப்படுகிறது. உற்சவம், கிரியைகள் என முறைப்படி ஆரம்பி ததால் திராவிட வேதத்தைக் குறைப்பது சரியாகுமா? அப்படிச் சுருக்குவதால் திருமுறையும் ஒரு பெருமதையே எனும் தத்துவம் மறைந்துவிடுமே இசைக்கிளியைகளில் சிவாசாரியார் வேத பாராயனம், திராவிட வேதம், ஆசீர்வாதம் என்னும் முறையையே கடைப்பிடிக்கப்படுவதால், திருமுறைகளையும் நியதிப்படி பக்திபூர்வமாக ஒதுவது தலையாய் கடனேயாகும். இறைவனே இசைவடிவினன். ஏழில்ச்யாய் இசைப்பயனாய் இருப்பவன். வீரதிகள் இக்காலப் பகுதியில் முறையாகத் திருமுறைகளை ஒதுதல் அவசியம். திருமுறைகளை ஒழுங்கின்றி ஒதுவது மகாபாவமாகும். சிவநிந்தனைக்கு ஒப்பானதே.

உற்சவகாலங்களில் வேதபாராயனம், தோத்திரம், வாத்தியம் மங்கல மணியோசை ஆசிய வேதஔவிகள் தவிரவேறு ஓவிகள் ஆலயத்தில் இடம்பெறுவதை முற்றாகத் தவிர்த்தல் வேண்டும். ஆசையற பாசம் விட, ஆனஷுசைகாணவே நாம் ஆவலுடன் ஆலயம் செல்கின் நோம். எம்னிருப்பம் நிறைவேறவேண்டுமானால் அலயத்தில் மேற் கூறிய ஓவிகள் தவிர வேறு ஓவிகள் கேட்கவே கூடாது. பக்தர்கள் பேச்கப்பரிமாறுதல், ஆலய பணியாட்கள் உச்சஸ்தாயில் சத்தம் போடுதல் வேண்டத்தகாதவையே. சிவாசாரியாரின் பலன்தரும் பிரசாதம் பெறும்வரைக்கும் அதன்பின்னரும் பூரண அமைதி பேணப்படுதல் வேண்டும். வழிபடுவோருக்கு இடையூறு ஆலயத்தில் இருக்கக் கூடாது. உற்சவகாலங்களில் பக்தி சிரத்தையுடன் பெருமானை வழி பட்டு அவர் பெருங்கருணைத் திறனைப்பெற்று உய்வோமாக.

ஆலயங்களில் அன்று தொட்டுப் பன்னிரு திருமுறைகளே பாடப் பெற்று வந்தது என்பதை அடங்கன் முறை பதிப்பித்த யாழிப்பாணக்கந்தர்மடம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டிதர் அவர்கள் வலியுறுத்து சிறார்கள். காலப்போக்கில் அது பஞ்சபுராணமாகக் குறைக்கப்பட்டது என்பதற்கு வரலாறு இல்லை. இருப்பினும் வழங்கி வந்து விட்டது சிவாசாரியார் பஞ்சபுராணம் அவதாரய (அருளிப்பாடுக) என அனுமதித்து விடுவதும் உண்டு. தற்காலத்தில் மிகவும் சுருக்கி தேவாரமும் புராணமும் மாத்திரம் ஒதுகிறார்கள். சிலர் இதை ஏற்றுக்

நியதி 5

கொள்கிறார்கள் இல்லை. பாரதத்தில் முக்கிய ஆலயங்களில் இன்றும் பண்ணிரு திருமுறைகள் ஒத்ப்பட்டு வருவதை அவதானிக்கலாம். பஞ்சபுராணமும் ஒத்ப்பட்டுவருகின்றது. என் ஜிந்து திருமுறைகளையும் சேர்த்து பஞ்சபுராணம் என்று கூறுகிறார்கள் என்பதற்கு விளக்கம் தெளிவாயில்லை. பஞ்சபுராணம் ஒதிய பின்னர் வேறு பாசரங்களைப் பாடுவதையும் தவிர்க்கிறார்கள். காரணம் அவை பண் அமைக்கப்படாததும், நேரே தோத்திர ரூபங்களாக இல்லாதிருப்பதுவுமேயாகும். பண்ணிரண்டாந்திருமுறை பாடியபின் “சிவ சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்” என்று பாடுவது முற்றாகத் தவிர்க்க வேண்டியதொன்று. பஜனை பாடும் போதோ அல்லது வேறு சமயங்களிலும் ஆசாரசீலராய் திருமுறை ஒழுங்கில் பாடப்படுவதே வழமை. இதுவே ஸ்ரீவஸீஸுருமுகநாவலர் ஜயா அவர்களுடைய பெரு. விருப்பமாகும்.

தவத்திருவடிவேல் ஸ்கவாயிகள் அவர்கள் ஒவ்வொருதானுக்கும் திருமுறை வகுத்துள்ளார்கள். அவற்றுள் சில:

ஞாயிற்றுக்கிழமை	— பிடியதனுருவுமை	— சம்பந்தர்
திங்கட்கிழமை	— தாயினும் நல்ல	— சம்பந்தர்
செவ்வாய்க்கிழமை	— கூற்றாயினவாறு	— நாவுக்கரசர்
புதன்கிழமை	— மூலாரென்னிருவாரென	— சந்தரர்
வியாழக்கிழமை	— நிரைகழல் அரவம்	— சம்பந்தர்
வெள்ளிக்கிழமை	— வேயுறுதோளிபங்கன்	— சம்பந்தர்
சனிக்கிழமை	— புத்தார்படை	— சந்தரர்

திருமுறைகளைப் பெருமறையாகக் கருதி பண்ணுடன் முறையாக ஒதுவதே சிவநெறி சார்ந்தவர்களின் தவநெறியாகும்.

சுமங்கலி பூசை

இது. இனுவை கிராமத்தில் முதன்முதலாக 1983 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப் பெற்றது. சுமங்கலிகளும், கண்ணிப் பெண்களும் பங்கு பற்றும் தேவஸ்தானத்தின் 12 வது ஆண்டு திருவிளக்குப் பூசை இம்முறை, வெகுவிமசரியாகக் கொண்டாடப்பட இருக்கின்றது..

எனவே அனைவரும் இதில் பங்கேற்று அம்பிகையின் பேரருளைப் பெற்றுயியும் வண்ணம் வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

கதிர்காம உற்சவமும் — ஆடவேல் உற்சவமும்

“மனிதரளம் வீசி யணியருவி தழ
மருவு கதிர்காமப் பெருமாள் காண்”

“கதிர்காம வெற்பி துறைவோனே
கனக மேரு வொத்த புயவீரா”

“கதலி தத்தினிற் பயிலுமிழுத்தினிற்
கதிர காமக்கிரீப் பெருமாளே

“கறையானைக் கிணையோனே
கதிர்காமப் பெருமாளே”

என்றெல்லாம் ஆறுமுகப் பெருமானை ஆனந்தமாய்ப் பாடி
மகிழ்ந்து கதிர்காமத் தலத்தின் நலனையும் பலனையும் அருமையை
யும் பெருமையையும் அழகாக எடுத்துப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்
அருணவிரிப்பெருமான். அருளையும் பொருளையும் உணர்ந்த அருண
விரியார் முருகக்கடவுள் உறைந்த இடங்களை நிறைவாகப் போற்றிய
தலங்களுள் ஈழவளநாட்டின் தலை சிறந்த கதிர்காமப் பதியும் ஒன்று.
அன்று தொட்டு கதிர்காமம் கொடியேற்று விழா தொடங்கி தீர்த்
தோற்சவம் முடியும்வரை பல பாகச் சைவம் பேணும் மக்களனை
வரும் விரதம் அனுட்டிப்பதை முக்கிய கடமையாகக் கொண்டுள்ள
ார். ஆடிபிறந்ததும் மாவை, நல்லூர், செல்வச்சந்திதி, கதிர்காமம்
ஆகிய முருகனுறையும் தலங்களே பெருமக்கள் சிந்தையில் நிறைந்
திருக்கும். முருகனுக்கு கடைப்பிடிக்கும் விரதங்களுள் இனவ முக்கிய
மானவையே.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாண மக்களும், மலையகம், கொழும்பு,
பிற இடங்களில் வாழும் சைவ நன்மக்களும் கதிர்காமத்தினுறையும்
பெருமானுக்காக விரதம் பூண்டு, காவடி, கரகம், கும்மி, கோலாட்டம்
ஆகிய நேர்த்திகளைக் கடைப்பிடித்தும், குழந்தைகளுக்கு நாமகரணம்,
உபநிஷ்டிராமணம், அன்னப்பிராசனம், பிண்டவர்த்தனம், கர்ண
வேதனம், சவுளம் ஆகிய நேர்த்திகளையும் பூர்த்தி செய்வர். சகல
பாகங்களிலும் இருந்து கதிர்காமப்பதிக்கு கால் நடையாகச் சென்று
உற்சவங்களில் கலந்து கொள்வதும் வழக்கமாயிருந்தது.

ஆடிவேல் திருவிழா

அனேக வருடங்களாக ஆடிவேல்த் திருவிழா கொழும்பு மாநகரில் அமர்க்களமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. எப்போ இத்திருவிழா ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்ற கால வரையறை சரியாகத் தெரியாது. ஆனால் தகவல்கள் பெற்ற மட்டில் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார்களே, பெரிய வணிகத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் நல்ல தனவளமை பெற்றிருந்தார்கள். கொழும்பு மாநகரில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த அவர்கள் அன்பு மனம் கதிர்காமக் கந்தனை வந்தனை செய்து மகிழ்ந்தது. கால் நடையாகச் சென்று அவர்கள் வழிபட்ட வரலாறும் உண்டு. காவடி தூக்கி, கரகம் ஆடி, பஜனை பாடி வழிமுழுதும் கண் தூஞ்சாது பசி நோக்காது சென்று வழிபட்டார்கள் என்று அறியமுடிகின்றது. ஒரு சமயம் தெற்கில் பரவிய தொற்று நோய் காரணமாக எவருமே தலதிரிசனம். செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அச் சமயம் கொழும்புவாழ் செட்டிமார்கள் மனம் தொந்து வேதனைப் பட்டிருக்கையில் பாரதத்தில் இருந்து தல யாத்திரைக்காக ஈழம் வந்த சிவனடியார் ஒருவருடைய ஆலோசனைக்கிணங்கி, செட்டித்தெருக்கிரேசன் ஆலயத்திலிருந்து வேல் எடுத்து ஆவாகனம் செய்து, பக்தர்கள் கதிர்காமத் தலத்துக்குச் செல்வது போல் காவடி தூக்கி, கரகம் ஆடி, பஜனை பாடி பெருந்தெருக்கள் வழியாக ஊர்வலம் சென்று பம்பலப்பிடியாவில் எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகப் பெருமான் சந்திதானத்தையடைந்து தங்கள் நேர்த்திகளைப் பூர்த்தி செய்து கதிர்காமத் தலத்தில் தரிசித்த பலன்கள் யாவும் இங்கு அருளவேண்டும் என வேண்டி நின்றார்களாம். இப்படித்தான் ஆடிவேல் உற்சவம் ஆரம்பித்திருக்கலாம் என அனேகவருடங்கள் கொழும்பில் வசித்துக் கதிரேசப் பெருமானைப் பூசித்த அடியவர் ஒருவர் தெரிவிக்கின்றார்.

ஆடிவேல் உற்சவம் காணாமல் கதிர்காமக் கந்தனைத் தரிசித்த எவரும் தம் இல்லங்கள் திரும்புவதே இல்லை. கதிர்காம உற்சவம் பூர்த்தியானதும் ஆடிவேல் ஊர்வலம் செட்டித்திருக்கிரேசன் ஆலயத்திலிருந்து புறப்படும். அரசு அமைச்சுக் காரியாலயங்களைக்கடந்து பக்தகோடிகள் பல்வித கோஷங்களுடன் தொடர, தேரில் வேல்பவனி வரும் காட்சி கண்கொள்ளக்காட்சியாகும். வழி முழுவதும் பூரண கும்பம் வைத்துத் தூபதீபம் காட்டி மக்கள் சாதிமத பேதமின்றி வழிபடுவர். பம்பலப்பிடிடி விநாயகர் ஆலயத்தை அடைந்து அங்கு உறைந்து மீண்டும் வேல் ஊர்வலம் மீணும். இக்காலப்பகுதியில் சுகலனைவயப்பெருமக்களும் ஆசாரைலராய் விரதம்பூண்டு இருப்பதும், பிற மதத்தவரும் வழிபாடு இயற்றுவதும் மரபாய் விட்டது. சமயங்களுதூண்டும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறும். இக்கால விரதம் நற்குணசீலராய் வாழ்வதற்கு வழிவகுக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை. யாழ்ப்பாணத்திலும் இவ்வருடம் ஆடிவேல் உற்சவத்தை ஆரம்பித்தது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

இறத்யில் சிற்று சீந்தனைக்கு

அடியவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய கருத்துடன் கூடிய சில கிரியைகள் ஆலயங்களில் நடைபெறுவதை அவதானித்திருப்பீர்கள். சங்காபிஷேகம், கும்பாபிஷேகம், யாகம், மஹாற்சவம் ஆகியவை முக்கியமானவை. எக்கிரியைகளிலும் மலர்களுக்கு முக்கிய விசேட முண்டு. சங்கற்பம், விநாயகழுசை, பஞ்சகவ்யம், புண்ணியாகம், பிரவேசபலி, இரகேஷ்கணஹோமம், கிராமசாந்தி, வாஸ்துசாந்தி, நவக் சிரகயாகம், மிருத்சங்கிரணம், இரக்ஷாபந்தனம், பூதசுத்தி, கடல்ஸ்தா பனம், அக்கிலி காரியம் ஆகியவை ஆலயத்தில் அவ்வப்போது விசேட தேவைகருதி நடைபெறுபவை. இவை செய்வதற்குப் பொருள் தேவை. திருப்தியுடன் செய்துழடிக்கின் அருள் கிடைக்கும். தோழும் தீங்கும். பொருளின்றி இறைவன் அருள்பெற முடியும் என்பதையும் சமயகுரவர்கள் அனுபவத்தால் அருளி யுள்ளனர். அன்றுதொட்டு இன்றுவரை போதொடுதிர்ச்சமந்தேத்தி, சலம்பூவொடு தூபம் மறந் தற்யேன், யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சிலை, பூவார் மலர் கொண்டியார் தொழுவார், பரந்து பல்லும் மலர்இட்டு முட்டா தடியே இறைஞ்சி, காலை நன்மாமலர் கொண்டிடிபரவி, கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தம் கதிர்மதியம், பூக்கைக் கொண்டரன் பொன் னடிபோற்ற, புண்ணியம் செய்வார்க்கு பூவண்டு நீருண்டு என்றெல் லாம் நம்நலன் கருதி நாயன்மார்கள் நவில்கிறார்கள். வியாக்கிரபாதர், வீமன், இந்திரன், கண்ணன், உமை, பிரமவிட்டினு முதவிய தேவர் களும் சக்தியும் மலரிட்டு இறைவன் பாதகமலங்களையடைந்த வரலாறுகள் தெரிந்ததே. ஆகவே “பூக்கொண்டு-துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான பாதம்” என்பதையும் நோக்க வேண்டும். பூக்கள் நான்கு வகைப்படும். கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ ஆகியவையே.

துளசி கொய்யக்கூடாத நாட்கள்

செவ்வாய், வெள்ளி, அட்டமி, துவாதசி, சதுர்தசி, பெளர்ணமி, அமாவாசை,

வில்வம் எடுக்கூடாத நாட்கள்

சோமவாரம், சதுர்த்தி, அட்டமி, நவமி, பெளர்ணமி, அமாவாசை, உரியநாளில் கொய்த வில்வம் ஆறுமாத காலத்துக்கு பேணி வைத்தால் பூஜைக்குதலும்.

பூஜைக்கு ஆகாத பூக்கள்

ஸ்நானம் செய்யாமல் எடுத்தல், உலர்ந்தவை, துணியில் வைத்த பூ, இடுப்பிற்குக் கீழாக கொண்டு செல்லப்பட்டவை, பூச்சிகள் கடித் தவை, ஆசௌச காலத்தில் எடுத்தவை.

கிழமைக்குரிய பூக்கள்

ஞாயிறு	— தாமரை
திங்கள்	— வெள்ளாம்பல்
செவ்வாய்	— செங்கழுநீர்ப்பூ
புதன்	— கையாந்தகரைப்பூ
வியாழன்	— குவளைப்பூ
வெள்ளி	— வெண்டாமரை
சனி	— நீலோற்பவம்

கிழமைக்குரிய பச்சிலை

ஞாயிறு	— வில்வம்
திங்கள்	— துளசி
செவ்வாய்	— விளாத்தி
புதன்	— மாதுளை
வியாழன்	— நாயுருவி
வெள்ளி	— நாவல்
சனி	— விஷ்ணு காந்தி

பஞ்சவில்வப் பத்திரம்

தொச்சி, விழா, வில்வம், கிழவை, இலிங்கை.

காலையில் சாத்தக கூடிய அட்ட மஸர்கள்

அலரி, நாயுருவி, மல்லிகை, ஏருக்கு, வில்வம், நந்தியா வர்த்தம், தாமரை, கொன்றை.

மாலையில் சாத்த உகந்த அட்ட மஸர்கள்.

மல்லிகை, காட்டு மல்லிகை, மர மல்லிகை, மகிழ், வெட்டி வேர், சன்பகம், சிறு சன்பகம், மருக் கொழுந்து.

என்றும் சாத்தக் கூடியவை

புன்னென, வெள் ளெருக்கு, சண்பகம், நந்தியாவர்த்தம், நீலோற்பவம், பாதிரி, அலரி, செந்தாமரை.

கேதார நாதருக்குரியவை

வில்வம், மாதுளை, மா, நொச்சி, வன்னி, நெல்லி, சண்பகம், மல்லிகை, தூம்பை, மருதம், அலரி, அறுகம்புல்.

விநாயகருக்கு

வில்வம், நொச்சி, வன்னி, அலரி, அத்தி, மருது, மாதுளை, நெல்லி சண்பகம்.

தேவருக்குப் பிரியமானவை

சிவன்	— வில்வம், கொன்றை
உமை	— நீலோற்பவம்
விநாயகர்	— அறுகு
முருகன்	— கடம்பு
திருமால்	— தளசி
சூரியன்	— தாமரை
இலக்குமி	— ஆம்பல்
சரஸ்வதி	— வெண்டாமரை
உக்கிரதேவதைகள்	— சிவந்த பூக்கள்

துள்பம் தீக்கும் பூக்கள்:-

துளசி	— வறுமை நீக்கும், நினைத்தவை கிடைக்கும்
வில்வம்	— நேர்மையை வளர்க்கும்
கொன்றை	— பாப விமோசனம்
தாழம்பூ	— செல்வம்
முல்லை	— பதவி, செல்வம்
நீலோற்பலம்	— மக்கட் பேறு
மாதுளை	— பொன்

சிவகாரி அம்மைக்கு நறுமணம் கிறந்த பூக்கள் சாத்தியால் பெறு தற்காலிய பேறுகளைத்தும் கிடைக்கும்;

9 ஈசாணம்

2 இந்திரகிழக்கு

3 அக்கினி

குபோ
வடக்கு

8

1 பிரம்ம

4 யம
தெற்கு

வாயு

7

6 வருண மேற்கு

நிருதி 5

1. ஆரம்பம், பிரம்ம சந்தி - பண் மேகராகக்குறிஞ்சி
2. — பண் காந்தாரம்
3. — ' கொல்லி
4. — '' கெளசிகம்
5. — '' நட்டபாடை
6. — '' சீகாமரம்
7. — '' தக்கேசி
8. — '' தக்கராகம்
9. — '' காதாரி

குறிப்பி: கருத்துக்கு பொருத்தமான தேவாரத்தை தெரிந்து பண் னுக்கு வகுக்கப்பட்ட இராகு அமைப்பின்படி ஒதுக்கி மிகப் பிரதானமூம் சிறந்ததுமாகும்.

1வது	— புலனைந்தும்	6வது	— கள்ளார்த்த
2வது	— மந்திரமாவது	7வது	— ஆவந்தாலுகந்து
3வது	— மண்ணில் நல்ல	8வது	— நுனிவளர்
4வது	— காதலாகி	9வது	— தலையேநி
5வது	— தோடுடைய		எந்தமது

நிறைவு

எழுதிய நியதிகருக்கு உதவியவை.

1. தனுமை, மதுரை ஆதினைக் கையேடுகள்.
2. ரோதிஷ்டாபூஷணம் நயினை கைலாசநாதக்குருக்களை டம் பெற்ற வாய்மொழிக் குறிப்பேடு.
3. நல்லை ஆதின முதலாவது குருமகா சண்னிதானம் அவர்களது கலந்துரையாடலில் பெற்றவை.
4. திருக்கேதீஸ்வர மலர்

நன்றி

வாழ்த்து

திருச்சிற்றம்பலம்

வைய நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய் விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தாந்தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்டிரு நீறு சிறக்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

* அஞ்சிகை சரண்யடந்தால் அதிகலாபம் பெற வாஏ.

— பாரதியார்

பிழைதிருத்தம்

1. நியதி 1 தொடக்கத்தில் ‘அன்ம’ என்பதை ‘ஆன்ம’ என்று வாசிக்கவும்.
2. பக்கம் 12 இல் ‘பலி’ என்பதில் ‘ப’ விளங்கவில்லை திருத்தி வாசிக்கவும்.
3. பக்கம் 34 இல் பிரதோஷம் என்ற தலைப்பில் இரண்டாவது பந்தி யில் ‘ஆலக’ எனத் தொடங்குவதில் ‘ஆலக்’ என்பதை மாத்தி ரம் தனிர்த்து வாசிக்கவும்.
4. பக்கம் 47 இல் சனிக்கிழமைக்குரிய தேவாரம் ‘புத்தார்படை’ என்பதை ‘நுத்தார்படை’ என வாசிக்கவும்.
5. பக்கம் 53 இல் கீழே 8வது தேவாரம் ‘துணிவளர்’ என்பதை ‘துணிவளர்’ என வாசிக்கவும்.
6. கடைசியில் பெட்டிக்குன் போடப்பட்ட ‘அம்பினத சரணாடந்தால் அதிக ஸபம் பெறலாம்’ என்பதை ‘அம்பினக்கஸர் சரணாடந்தால் அதிக வரம் பெறலாம்’ என வாசிக்கவும்.

அமைதி. அடக்கம். அன்பு. ஆற்றல் என்ப வற்றை உள்ளடக்கிய ஆஞ்சிதை முழுமையைக் கொண்டவர் திரு பெரன். தெய்வேநதீராம் நல்லாசிரியாக ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் ஆசிரியருக்கு ஆசாரியாக விளங்கிவரும் இவர் எழுத் தாளராக, பேச்சாளராக, இசைவல்லவராக - தமிழ்சை ஆய்வாளராக தமது ஆற்றல் பரிமாணங்களை வெளியிட்டுள்ளார். சிறந்த நூல்போன்று பழகுவதற்கும், பயிலவதற்கும் இனியவர். பன்றிமாழிப் புலமைகொண்டவர். சங்கீத பாடத்தீட்டுங்களை உருவாக்கியவர். சங்கீதக் கல்லியிலே தாச்சிறப்பு ஏற்படும்வண்ணம் பாடசாலைக் கலைத் தீட்டாச் செயற்பாடுகளை வளர்க்கவேண்டும் என்று எண்ணுபவர். தீர்முறைகளின் சிறப்பைப் பழுது தமிழ்லே லீளக்குபவர். இவரது ஆக்கங்கள் நூலுறுப் பெறுதல் கல்வி உலகுக்கு மகிழ்ச்சி யைத் திரும்.

சிரேஷ்ட விரீவரையாளர்,
யாழ். பஸ்கலைக்கழகம்.

சபா. ஜேயராசா